

τα Ασημοχωρίτικα

Περιοδική Έκδοση Επικοινωνίας και Ενημέρωσης
του Συλλόγου Ασημοχωριτών Αθηνών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

Αφιέρωμα
ασημοχωρίτικες
παραδοσιακές
ενδυμασίες

ΤΕΥΧΟΣ 2 - ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1998

Ο καλός αγώνας	3
Το καλοκαίρι που πέρασε	3
Οι κοινότητες έσβησαν. Ζήτω ο Δήμος	4
Δημοτικές και Νομαρχιακές εκλογές	4
Τα ασημοχωρίτικα νέα (Το πανηγύρι του Αη-Λιά)	5
Τα ασημοχωρίτικα νέα (Σύλλογος).....	6
Τα ασημοχωρίτικα νέα (Ο Υπουργός Εθν. Άμυνας στο Ασημοχώρι.....	7
Τα ασημοχωρίτικα νέα (Πολιτιστική εκδήλωση)	8
Τα ασημοχωρίτικα νέα (Ο παπα-Δημήτρης Τάτσης).....	9
Τα ασημοχωρίτικα νέα (Ασημοχωρίτες εξ Αμερικής)	10
Τα ασημοχωρίτικα νέα (Ενορία)	11
Ο Βορειοηπειρώτης αρχηγός της CIA	12
Ο Καποδίστριας στο εδώλιο	12
Ιστορίες του παλιού καιρού	13
Πρόσωπα και μαρτυρίες	14
Ασημοχωρίτικος νεανικός παλμογράφος	15
Μαστοροχωρίτικα	16
Ασημοχωρίτικα χαμόγελα	17
Μαστοροχωρίτικα μπερδέματα	17
Η φωνή των αποδήμων	23
Η ποίηση	23
Ιατρική (διατροφή)	24
Ιστορικά θέματα (Ηπειρος)	25
Ιστορίες από την ευσέβεια του χωριού	26
Σκέπτομαι και γράφω (Ο μικρός μου Παράδεισος)	26
Εγραψαν για τα Ασημοχωρίτικα.....	27
Η αλληλογραφία μας	28
Κοινωνικά	29
Νεκρολογίες	29
Ανακοινώσεις Συλλόγου	31
Μια φωτογραφία μια ιστορία	31

Ασημοχωρίτικες
παραδοσιακές ενδυμασίες

Εξώφυλλο: Νέες του Ασημοχωρί-
ου με φόντο το χωριό. Δήμητρα
Γεωργ. Ζαχαρία, Ηλιάννα Χρ. Γκο-
τσοπούλου (κόρη Βασιλικής) Τσε-
λέπη, Αναστασία Στεφ. Νούση.
Κάτω: Μαρία Κων. Θεολόγου,
Αθηνά Δημ. Στεργίου.

Οπισθόφυλλο: Ασημοχωριτοπού-
λες στο πάρκο με φόντο την Αγ.
Παρασκευή. Κωνσταντίνα Προκ.
Κούβαρη (εγγονή Περικλή Σκούρ-
τη), Ηλιάννα Χρ. Γκοτσοπούλου
(εγγονή Ηλία Τσεπέλη). Κάτω.
Αρετή Δημ. Παπακώστα.

τα Ασημοχωρίτικα

Περιοδική έκδοση Επικοινωνίας και Ενημέρωσης του Συλλόγου
Ασημοχωριτών Αθηνών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»
Τεύχος 2 - Φθινόπωρο 1998

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Ασημοχωριτών Αθηνών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»,
Βουλγαροκτόνου 40, 106 73 Αθήνα.

Πρόεδρος: Βασ. Π. Γιαννούλης Νισύρου 8, 166 73 Βούλα,
Τηλ. & Fax: 8957143.

Αρχισυντάκτης: Δημ. Γεωργάκης, Σερίφου 18α,
155 62 Χολαργός, Τηλ. & Fax: 6524502.

Επιμέλεια - συντονισμός: Βασ. Π. Γιαννούλης, Δημ. Γ. Γεωργάκης

Τεχνική μέριμνα: Στεφ. Χρ. Πανταζής

Εξώφυλλο- οπισθόφυλλο: Αναστασία Βασ. Γιαννούλη

Computers: Νίκος Κων. Θεολόγου-Σπ.ύρος Κων. Θεολόγου

Γεώργιος, Δημ. Γεωργάκης-Παναγιώτης Δημ. Γεωργάκης

Διορθώσεις: Εύη Παν. Διαμαντοπούλου

Εγχρωμες φωτογραφίες: Δημήτριος Γ. Γεωργάκης

Ατελιέ: Polypleuro, 7222094

Εκτύπωση: Αγγελος Ελεύθερος, Νιρβάνα 80, Πατήσια, Τηλ. 83 28 330

Ο καλός αγώνας

Μεγάλη απήχηση είχαν "Τα Ασημοχωρίτικα" στους χωριανούς και στους συμπατριώτες μας γενικότερα. Πάμπολλα είναι τα μηνύματα που πήραμε με την έκδοσή τους. Μηνύματα χαράς, ενθουσιασμού, αλλά και παρότρυνσης για τακτικότερη επικοινωνία, καθώς και για βαθύτερη ενασχόληση με τις ανάγκες της περιοχής, όπως επίσης και τις πρωτόγνωρες προκλήσεις των καιρών.

Μεγάλη υπήρξε και η ανταπόκριση των συγχωριανών για συμμετοχή σ' αυτή την καινούργια προσπάθεια. Μα πιο μεγάλη και πιο θερμή ήταν η ανταπόκριση των νέων του Ασημοχωρίου. Από την πρώτη στιγμή αγκάλιασαν με αγάπη το περιοδικό και ζήτησαν να βοηθήσουν με κάθε τρόπο. Εκείνο δε που είναι το πλέον συγκινητικό, αλλά κι ελπιδοφόρο, είναι ότι άδραξαν την οξύγραφη πέννα τους και με απόλυτη συνειδηση των καιρών, συσχηματίστηκαν μαζί μας για τον πολυμέτωπο καλό αγώνα.

Ξεκινάμε λοιπόν όλοι μαζί για τους μεγάλους στόχους :

- Να κρατήσουμε ζωντανό το χωριό μας.
- Να συντείνουμε στην αναβάθμιση και την προβολή του.
- Να συστρατευτούμε με τα χωριά της λάγκας μας και να αντιπαλέψουμε τους κρυφούς κινδύνους που συνεπάγεται η συνένωση των Κοινοτήτων.
- Να σώσουμε τις παραδόσεις μας και να λαμπρύνουμε την πολιτιστική μας ταυτότητα.
- Να υψώσουμε "μακρά τείχη" στις δυνάμεις εκείνες που επιδιώκουν την ισοπέδωση των πάντων και να γίνουμε αμετακίνητοι βιγλάτορες των πατρογονικών μας αξιών και σκληροί αμύντορες των υψηλών μας ιδανικών, των οποίων, δυστυχώς, τείνουμε να γίνουμε επιλήσμονες, αδιαφορώντας για την πνευματική ένδεια που παραδίνουμε στην επερχόμενη γενεά.

Αλλίμονο όμως, γιατί όπως λέει και ο μεγάλος μας ποιητής Κωστής Παλαμάς :

"...χρωστάμε σ' όσους ήλθαν, πέρασαν, θα 'ρθούνε, θα περάσουν' κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί"...

Εμπρός λοιπόν!

Καλά Χριστούγεννα Καλή Πρωτοχρονιά

Ζυγώνουν Χριστούγεννα! Κι ο νούς, τούτες τις χαρούμενες μέρες, τρέχει εκεί που πρωτογνώρισε την αληθινή χαρά, εκεί που πρωτάκουσε τις Χριστουγεννιάτικες καμπάνες.

Τρέχει στο μικρό χιονισμένο χωριό για ν' ανταμώσει αγαπημένα του πρόσωπα και να γιορτάσουν μαζί τη μεγάλη γιορτή της γέννησης του Θεανθρώπου, για να προϋπαντήσουν μαζί τον Αη-Βασίλη...

Ζυγώνουν Χριστούγεννα! Ας ξανασιμύσουμε νοερά τις καρδιές μας μέσα στη ζεστή εκκλησιά μας και ας ζητήσουμε από το Χριστό να μας χαρίσει αγάπη, δύναμη και πνεύμα συνεργασίας στον αγώνα για την πρόοδο του χωριού μας, για την πρόοδο του Δήμου μας.

Καλές γιορτές.

Βασίλειος Παν. Γιννούλης

Πρόεδρος Συλλόγου Ασημοχωριτών Αθηνών "Η ΠΡΟΟΔΟΣ"

Το καλοκαίρι που πέρασε

Όμορφο το καλοκαίρι που πέρασε. Με τον κόσμο του ένθερμο, με τα πανηγυράκια του τα πρωτότυπα, με τις εκδηλώσεις του τις καλλιτεχνικές, με τις γραφικές αντιθέσεις του και με τις (γιατί όχι;) δημοκρατικές αντιπαραθέσεις του, με την προεκλογική ηρεμία του, αλλά και την μετεκλογική ελπίδα του για καλύτερες μέρες μετά την συνένωσή μας σε Δήμο. Τέλος, την απόλυτη ασφάλεια των κατοίκων του, αφού άγρυπνοι φύλακες του στρατού φυλούν καλά από κάθε ανεπιθύμητη αλβανική παρουσία.

Καλοκαίρι του 1998. Ελπίδα και ευχή για ένα ακόμη καλύτερο Ασημοχώρι.

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΕΣΒΗΣΑΝ ΖΗΤΩ Ο ΔΗΜΟΣ ΜΑΣΤΟΡΟΧΩΡΙΩΝ

Πριν από λίγες μέρες, υπακούοντας κι εμείς στο νόμο του κράτους περί ανασυγκρότησης της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης 12 χωριά της περιφέρειάς μας εκλέξαμε για πρώτη φορά Δήμαρχο και ήδη αποτελούμε το νέο Δήμο Μαστοροχωρίων.

Πολλές οι αντιδράσεις που υπήρξαν προτού το σχέδιο «Καποδίστριας» γίνει νόμος. Μεγάλη η δυσφορία μετά την ψήφιση του. Έντονη η ανησυχία και σήμερα για τα προβλήματα και τους κινδύνους που υποκρύπτει η νέα πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που λέει ότι οι Κοινότητες καταργούνται. Τα χωριά παύουν να υπάρχουν ως οντότητες, συνενώνονται στη νέα μονάδα-οργανισμό, το Δήμο, και θα λειτουργούν πλέον σαν οικισμοί του.

Σκληρή εκ πρώτης όψεως η εικόνα. Όμως τι πρέπει να κάνουμε; Να συνεχίσουμε τις αντιρρήσεις και τους αφορισμούς; Σίγουρα όχι. Μια κινέζικη παροιμία λέει "αντί να καταριέσαι το σκοτάδι, άναψε ένα κερί"...

Μπορούμε λοιπόν με όπλο τη μεθοδικότητα, την ευρύτητα πνεύματος, την καλή διάθεση και προπαντός την αγάπη για τον τόπο μας να μετατρέψουμε κάθε στοιχείο αρνητικό σε θετικό. Ο Δήμαρχος, το Δημοτικό Συμβούλιο, οι αντιπρόσωποι, οι δημότες και οι αδελφότητες, όλοι σε μια αρμονική συνεργασία μπορούμε να πετύχουμε πολλά. Η νέα κατάσταση έχει και σοβαρές προοπτικές ανάπτυξης. Επίσης ο νέος θεσμός της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης επιτελεί ένα αξιόλογο έργο στο Νομό και στην παραμελημένη περιφέρεια μας ιδιαίτερα και είναι ένας επιπλέον αρωγός και συμπαράστατης στο καινούργιο ξεκίνημα. Ο επανεκλεγείς Νομάρχης κ. Ν. Ζαρμπαλάς, με τα εξαιρετικά δείγματα δουλειάς που έδειξε μέχρι σήμερα, το εγγυάται.

Πολλές λοιπόν οι προσφερόμενες δυνατότητες. Στο χέρι μας είναι να αδράξουμε την κάθε ευκαιρία και να ξαναζωντανέψουμε τα ρημαγμένα χωριά μας. Να δώσουμε πνοή στη μαραζωμένη ύπαιθρο, έτσι ώστε να μπορούμε να ελπίζουμε σε ένα καλύτερο αύριο. Οι καιροί δεν περιμένουν. Γι' αυτό ας σταθούμε όλοι μαζί ενωμένοι μπροστά σ' αυτή την τελευταία, ίσως, διαφαινόμενη ελπίδα και ας παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 1998

Αναλυτικά αποτελέσματα Δήμου Μαστοροχωρίων

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Παπανώτης Γρηγόριος
(Σύνολο 1.226, ποσοστό 51,91%)

ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

	Ψήφοι
1. Παπαγεωργίου Βασίλειος	251
2. Παπαδιαμάντης Νικόλαος	193
3. Παπαγεωργίου Γεώργιος	182
4. Ζαφείρης Θωμάς	154
5. Ντίνης Βασίλειος	149
6. Στεργίου Γρηγόριος	149
7. Γκόσιος Κύρκας	147

Επίσης εκλέγονται Δημοτικοί Σύμβουλοι:

1. Φασούλης Χρήστος (Σύνολο 303, ποσοστό 38,23%)	
2. Παπαδημητρίου Κων/νος	188
3. Μπίμπας Γεώργιος	145

1. Ζήνδρος Γεώργιος
(Σύνολο 233, ποσοστό 9,86%)

Αντιπρόσωποι Ασημοχωρίου

1. Αριστείδης Κων. Στεργίου
2. Βασίλειος Δημ. Στεργίου
3. Νικόλαος Μιχ. Στεργίου

ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Επανεκλέχθηκε ο κ. Ζαρμπαλάς Νικόλαος

- Ο Σύλλογος Ασημοχωριτών Αθηνών "Η ΠΡΟΟΔΟΣ" και "Τα Ασημοχωρίτικα" συγχαίρουν τους νικητές και τους εύχονται καλή επιτυχία στο υψηλό και δύσκολο έργο τους.

Το πανηγύρι του Αη-Λια

Στις 20 Ιουλίου έγινε στο Ασημοχώρι το πατροπαράδοτο πανηγύρι του Αη-Λια. Χωρίς βέβαια μεγάλη συμμετοχή και χωρίς την παλιά του αίγλη, ωστόσο έγινε, έστω και με τους λιγοστούς πιστούς στην παράδοση.

Συγκεκριμένα το πρωί της γιορτής, σχεδόν όλοι οι χωριανοί ανέβηκαν στο παρεκκλήσι του Αη-Λια για να τιμήσουν τον Άγιο και μετά το τέλος της ακολουθίας οι περισσότεροι (λόγω πένθους ή μερικοί λόγω προσωπικών αναγκών) επέστρεψαν στο χωριό, ενώ οι λίγοι ανηφόρησαν με προορισμό τον Ιζερό.

Εκεί, στο πανέμορφο ξάγναντο του Χτενιού, σε εκείνη την ειδυλλιακή αγκαλιά του Ιζερού, που μοιάζει περισσότερο με εξέδρα στον Ουρανό και το Γράμμο, στήθηκε κάτω με το κλαρίνο και το μεράκι του Μιχάλη Πανωσάκου ένα υπέροχο γλέντι.

Θέα, έλατο, σουβλα, νουμπέτι, χορός, τραγούδι, αναμνήσεις, χαρά, συγκίνηση... Αυτός είναι ο Ιζερός!

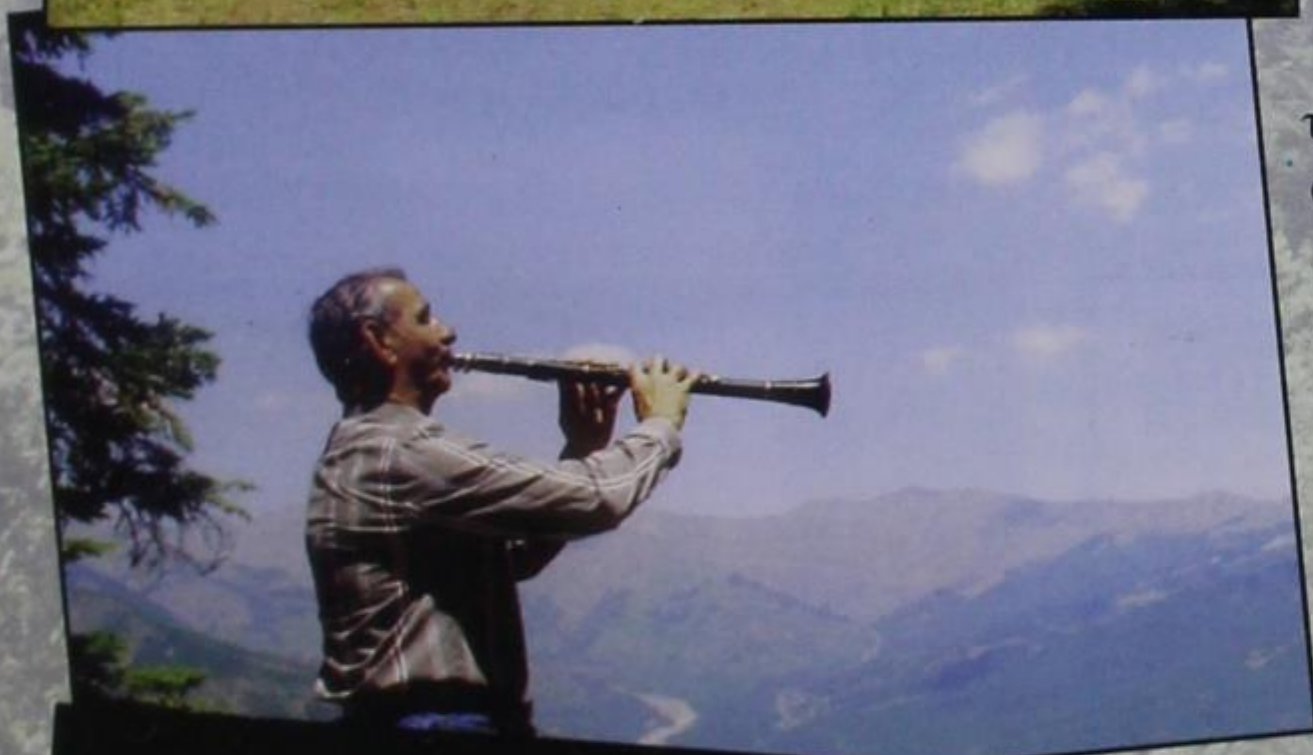
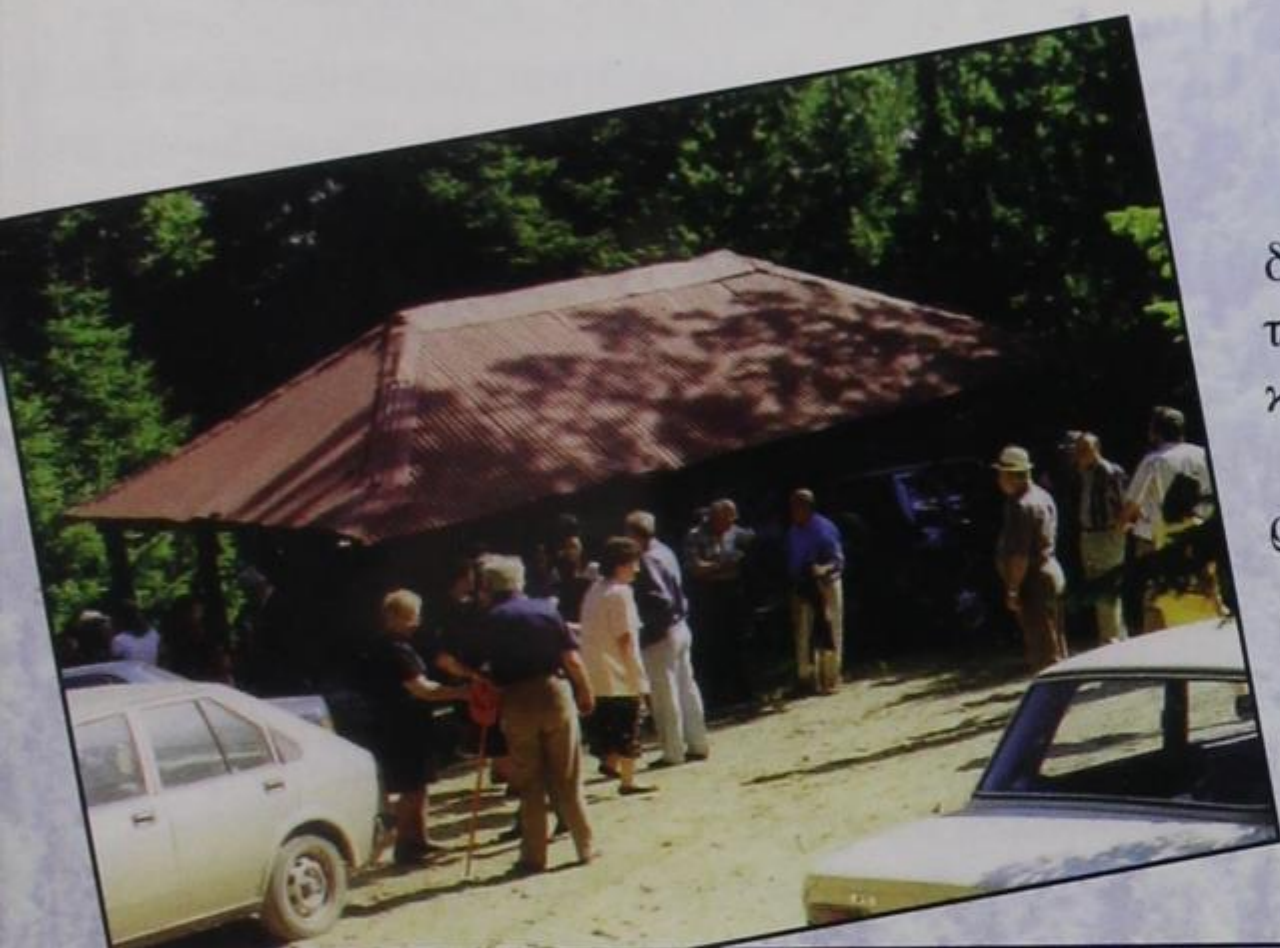
Το μεγάλο γλέντι, όμως, άναψε το βράδυ στο χοροστάσι του χωριού. Εκεί συμμετείχε όλο το χωριό, αλλά και πολλοί κοντοχωριανοί που τίμησαν το πανηγύρι μας. Κέφι, χορός, χαρά και νόστιμα σουβλάκια από την ψησταριά του πάρκου την οποία είχε αναλάβει ο Νίκος Στεργίου με δύο φίλους του από τα Γιάννενα (το ίδιο έκανε ο καλός αυτός συνεργάτης του Συλλόγου μας και στην εκδήλωση του Αυγούστου). Νεολαία πολλή, ξενιτεμένοι πολλοί, μικροί - μεγάλοι αγκαλιασμένοι χόρευαν μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Μια όμορφη βραδιά, μια άλλη γεύση πανηγυριού μέσα στον υπέροχο χώρο του πάρκου.

• Ο Νίκος Μιχ. Στεργίου περιγράφει την ομορφιά του πανηγυριού και του καλοκαιριού γενικότερα με τον δικό του χαρακτηριστικό τρόπο:

Όμορφα ήταν στο χωριό
τούτο το καλοκαίρι,
άντρες, γυναίκες και παιδιά
πιασμένοι χέρι-χέρι

δώσανε δυνατό παρόν
και με...πολυφωνία.
Κουβέντα έγινε πολλή
στα δυο τα καφενεύια.

Το πανηγύρι του Αη-Λια
κι η εκδήλωση η μεγάλη
έδωσαν άλλη ομορφιά !!!
Του χρόνου όλοι πάλι.

Μνήμη Βασ. Κ. Χρήστου.

Το πρωί της 11ης Αυγούστου ο Σύλλογος Ασημοχωριτών Αθηνών, μέσα στα πλαίσια των εντολών της διαθήκης του Βασιλ. Κ. Χρήστου, τέλεσε στο Ασημοχώρι μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Ευεργέτη μας και των μελών της οικογενείας του.

Περισσότερο φως στο χωριό

Μετά από αίτηση του Συλλόγου μας στην Κοινότητα για ολοκλήρωση του έργου του καλλωπισμού του δρόμου Αγ. Παρασκευής - Αγ. Σπυρίδωνα, στο οποίο συμπεριλαμβάνονταν και ο ηλεκτροφωτισμός, η Κοινότητα προώθησε την αίτηση προς τη Δ. Ε. Η. και ήδη τοποθετήθηκαν 14 στύλοι και στις 2 Σεπτεμβρίου τα φώτα στην εν λόγω διαδρομή άναψαν. Οι λαμπτήρες μάλιστα που τοποθετήθηκαν αρχικά από τη Δ. Ε. Η. αντικαταστάθηκαν με ηλεκτρονικούς, οι οποίοι έχουν μικρότερη κατανάλωση (25 watt) και μεγαλύτερη απόδοση (100 watt).

Το έργο αυτό, όπως είναι γνωστό, έγινε με χρήματα του Κληροδοτήματος Βασ. Χρήστου και εντάσσεται στις εντολές του διαθέτη για τον καλλωπισμό των δρόμων. Ένα σπουδαίο έργο που προσφέρει στο χωριό ασφάλεια, ζωντάνια, αλλά και μια ειδυλλιακή ομορφιά.

Σημειώνουμε ότι, από παράλειψη, στο κομμάτι του δρόμου από το Σχολείο μέχρι το Λάκκο τον Τρανό, δεν μπήκαν κολώνες και το σημείο αυτό δεν φωτίστηκε. Όμως έγινε δεύτερη αίτηση στις 15-10-98 προς την Κοινότητα να καλυφθεί το εν λόγω τμήμα, καθώς και άλλα σημεία του χωριού που έχουν ανάγκη από περισσότερο φωτισμό. Ελπίζουμε το θέμα να τακτοποιηθεί σύντομα.

Κατασκευή αθλοπαιδιών - Προαύλιο Αγ. Παρασκευής

Στο Τεχνικό Γραφείο του αγαπητού συγχωριανού μας Γεωργ. Λεων. Χολέβα (Γούναρη 7, Ιωάννινα) εκπονήθηκαν οι μελέτες:

α) Του περιβάλλοντος χώρου της Αγ. Παρασκευής,

β) του χώρου όπισθεν της Αγ. Παρασκευής και πάνω από το δασικό δρόμο, για τη δημιουργία αθλοπαιδιών, τη χρήση του οποίου παραχωρεί η Εκκλησία του χωριού μας.

Δημιουργία χορευτικού συγκροτήματος

Ο Σύλλογός μας, μέσα στα πλαίσια των προσπάθειών του για τη διάσωση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, σκοπεύει να δημιουργήσει νεανικό και παιδικό χορευτικό συγκρότημα. Γι' αυτό, καλεί όλους τους νέους και τα παιδιά του Ασημοχωριού που κατοικούν στην Αθήνα να συμμετάσχουν σ' αυτή την ωραία προσπάθεια. Τηλέφωνα επικοινωνίας: 8957143 και 6524502

Κάγκελα στο δρόμο της εκκλησίας

Ανατέθηκε, κατόπιν προσφορών, η κατασκευή κιγκλιδωμάτων μασίφ στον κατηφορικό δρόμο της κεντρικής εκκλησίας στον Κονιτσιώτη σιδηροκατασκευαστή κ. Θωμά Χήρα. Το έργο θα παραδοθεί στο τέλος του 1998

Είναι καθήκον του καθενός η ανάδειξη της καταγωγής του, της πατρίδας του.

Βασίλειος Κ. Χρήστου

Αλλαγές στα γραφεία του Συλλόγου

Το Δ. Σ. του Συλλόγου Ασημοχωριτών Αθηνών αποφάσισε να προβεί στην αλλαγή διαρρύθμισης του εσωτερικού χώρου των γραφείων του, για την καλύτερη λειτουργικότητα και εξυπηρέτηση των αδελφών Συλλόγων που συστεγάζονται. (Γοργοποτάμου, Χιονιάδων, Λαγκάδας).

Για το σκοπό αυτό ανέθεσε στον πολ. μηχανικό κ. Δημ. Κόκα τη σύνταξη σχετικής μελέτης και σύντομα έμπειρος εργολάβος, ο οποίος θα επιλεγεί από την κατάθεση τριών προσφορών, θα αναλάβει την εκτέλεση του έργου.

Η προεκτίμηση του κόστους των ανωτέρω εργασιών είναι 1.450.000 δραχ., ποσό εγκεκριμένο από το Υπουργείο Οικονομικών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΣΤΟ ΑΣΗΜΟΧΩΡΙ

Τον περασμένο Απρίλιο ο Υπουργός Εθν. Άμυνας κ. Τσοχατζόπουλος επισκέφθηκε τη γενετειρά της μητέρας του Αρετής Γεωργάκη - Τσοχατζόπουλου, το Ασημοχώρι, και πέρασε μια βραδιά εγκαρδιότητας ανάμεσα στους εκεί συγγενείς του.

Συγκεκριμένα ο κ. Υπουργός, επιστρέφοντας με ελικόπτερο από ταξίδι του στα Σκόπια με τη συνοδεία του τ. Υπουργού κ. Κ. Παπούλια, του διευθυντού χωροφυλακής Ιωαννίνων και άλλων αξιωματικών, επισκέφθηκε

το Ασημοχώρι.

Εκεί, αφού επιθεώρησε το φυλάκιο των Χιονιάδων, επέστρεψε στο χωριό, όπου δείπνησε και στη συνέχεια διανυκτέρευσε στην οικία των στενών συγγενών του Γρηγορίου, Κωνσταντίνου και Στεφάνου Στεργίου.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο

κ. Τσοχατζόπουλος επισκέπτεται το Ασημοχώρι. Όποτε του δίνεται η ευκαιρία, σπεύδει με χαρά, καθότι εκτός από συγγενείς και φίλους που συναντά εκεί, ανατρέχει και σε παιδικά του βιώματα. Είναι γνωστό ότι οι ασημοχωρίτικες ρίζες του αποτελούν καύχημα γι' αυτόν.

Όμως κι εμείς τα δεκαοχτώ τελευταία χρόνια της συνεχούς θητείας του σε υψηλά πολιτικά αξιώματα, τον χαιρόμαστε και τον καμαρώνουμε για το ασημοχωρίτικο σφρίγος και τη λεβεντιά του.

Ασπίδα κατά των Αλβανών

Από τον περασμένο Μάιο με εντολή του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας τοποθετήθηκε στο χωριό μας, όπως και σε άλλα χωριά της παραμεθορίου, στρατιωτική δύναμη αποτελούμενη από 40 άνδρες, με σκοπό τη φύλαξη της συνοριακής γραμμής από την αλβανική Μαφία, η οποία έφτασε σε σημείο να ανοίξει δίοδο από την Αλβανία προς την Ελλάδα στο Βαρτζομπάνι, ενώνοντάς την με το δασικό δρόμο του Ασημοχωρίου.

Συγκεκριμένα, ο στρα-

τιωτικός αυτός καταυλισμός, με ενέργειες της 8ης Μεραρχίας, εγκαταστάθηκε και λειτουργήσει για τη θερινή περίοδο στον εξωτερικό νεοδιαμορφωμένο χώρο του Αγ. Αθανασίου και γύρω από το κιόσκι, το γνωστό έργο Ασημοχωριτών της Αμερικής. Ο χώρος αυτός αποδείχθηκε ιδανικός για την περίπτωση, αφού διαθέτει δρόμο, ρεύμα, νερό και τουαλέτες.

Όμως, τελευταία, η Δύναμη αυτή, λόγω του επερχόμενου χειμώνα, μεταφέρθηκε και εγκα-

Το ελικόπτερο του Στρατού στο Κεχρί καιροφυλακτεί.

ταστάθηκε στους χώρους του σχολείου, οπότε η σιγουριά των κατοίκων είναι ακόμη μεγαλύτερη.

Πέρα δε από αυτό, στρατιωτικό ελικόπτερο ελέγχει τακτικά από αέρα ολόκληρη την ορεινή περιοχή, πράγμα που κάνει πιο έντονη την στρατιωτική παρουσία. Να πούμε δε ότι στο Κεχρί λειτουργεί από καιρό ελικοδρόμιο.

Τα μέτρα αυτά αποδείχθηκαν αναγκαία, αφού του αποκόπηκε το άνοιγμα της αλβανικής μαφίας,

καθώς οι συλλαμβανόμενοι κάθε τόσο λαθρομετανάστες είναι πολλοί, ενώ τα κρούσματα των κλοπών στα χωριά μας έχουν εκλείψει.

Επίσκεψη Μητροπολίτη

Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Δρυινοπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας επισκέφθηκε δύο φορές τον καταυλισμό των στρατιωτών και τους μίλησε με πατρική αγάπη, πράγμα που τους ευχαρίστησε πολύ, αλλά και τους εμψύχωσε.

Καλή πρωτοβουλία

Το Σχολείο του χωριού που αυτό τον καιρό χρησιμοποιείται σαν φυλάκιο είχε πολλά τζάμια σπασμένα, με αποτέλεσμα οι στρατιώτες να α-

ντιμετωπίζουν πρόβλημα ψυχούς. Όμως με πρωτοβουλία του Θεοφάνη Στεργίου και με χρήματα των βοσκοτόπων τα τζάμια αντικαταστάθηκαν.

Στις 11 Αυγούστου ο Σύλλογός μας μέσα στα πλαίσια του προγράμματός του να εκτελέσει εντολή του διαθέτη του κληροδοτήματος Βασίλη Χρήστου για αντάμωμα χωριανών και κοντοχωριανών με κοινό δείπνο μέσα στο μήνα Αυγούστο, συγχρόνως δε να τελέσει τα εγκαίνια του πάρκου του, εντάχθηκε στο πρόγραμμα παρουσίασης μουσικοχορευτικών παραστάσεων της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Κόνιτσας σε χωριά της επαρχίας μας. Έτσι, παράλληλα με την παράσταση, παρατέθηκε με έξοδα του κληροδοτήματος και δείπνο με νηστίσιμα (λόγω της νηστείας του Δεκαπενταύγουστου) και μη νηστίσιμα φαγητά, υπόθεση την οποία ανατέθηκε σε εταιρεία Catering της Κόνιτσας.

Το αποτέλεσμα του διπλού αυτού καλέσματος, Συλλόγου και Ομοσπονδίας, ήταν εκπληκτικό. Ένα υπερθέαμα κάτω από το αυγουσιτιάτικο φεγγάρι, μέσα σ' ένα ειδυλλιακό χώρο, εξοπλισμένο με κατάλληλα φωτιστικά και ηχητικά, να το παρακολουθούν εκστατικά πάνω από 400 άτομα, χωριανοί και κοντοχωριανοί από τους Χιονιάδες, το Γοργοπόταμο, τη Βούρμπιανη, την Καστάνιανη, την Αγ.Παρασκευή, την Πυρσόγιαννη και το Κεφαλοχώρι. Ένα αγκάλιασμα που συγκίνησε και ευχαρίστησε όλους. Μετά δε την παράσταση ακολούθησε γλέντι και χορός με λαϊκό συγκρότημα.

Ας σημειωθεί εδώ ότι ή χορωδία, η ορχήστρα και το

Ένα υπερθέαμα κάτω από το αυγουσιτιάτικο φεγγάρι, μέσα στο ειδυλλιακό χοροστάσι του χωριού.

χορευτικό συγκρότημα αποτελούνταν συνολικά από 40 άτομα, συντοπίτες όλοι, από την Καστάνιανη, την Αγ.Παρασκευή και από άλλα χωριά. Στο τραγούδι εντυπωσίασε η Μαριάννα Τζίμα, κλαρίνο έπαιξε ο Νίκος Κατσαρός, ενώ την διεύθυνση είχε ο μαέστρος Αλέκος Παπαχρήστος (μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών). Σε όλους ανήκει ένας μεγάλος έπαινος.

Ο χαιρετιστήριο λόγος του προέδρου του Συλλόγου Βασίλη Γιαννούλη.

Αγαπητέ κ. αντιπρόσωπε της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Κόνιτσας, κ.κ.

Πρόεδροι των κοινοτήτων και αδελφοτήτων, αγαπητοί χωριανοί και κοντοχωριανοί.

Σας καλωσορίζουμε και σας ευχαριστούμε που παρευρίσκεστε εδώ, στο Ασημοχώρι, ανταποκρινόμενοι στο πολλαπλό κάλεσμα:

1ο) **Κάλεσμα του Συλλόγου μας για να εγκαινιάσουμε το παρόν πάρκο,** που επί μία δεκαετία αγωνιστήκαμε να αυγαθήσουμε τα 70 τετρ. μ. που προϋπήχαν, κάνοντάς τα 800 τετρ. μ.

2ο) **Κάλεσμα του αείμνηστου συγχωριανού μας γιατρού Βασ. Χρήστου,** που μέσα από τις εντολές της διαθήκης του θέλει κάθε χρόνο να ανταμώνουμε χωριανοί και κοντοχωριανοί και να πίνουμε ένα ποτήρι στη μνήμη του. Ο γιατρός μας, που αφιέρωσε τους κόπους μιας ζωής στο χωριό μας και είχε μόνιμο όραμα την πρόοδο και την αναβάθμισή του. Ήδη τοποθε-

τούνται οι κολώνες της Δ.Ε.Η. από την Αγ. Παρασκευή μέχρι τον Αγ. Σπυρίδωνα και σε 2-3 μέρες ο ηλεκτροφωτισμός θα είναι γεγονός..

3ο) **Κάλεσμα της Ομοσπονδίας μας** για παρουσίαση και ξαναζωντάνεμα της μουσικοχορευτικής παράδοσης της περιοχής μας. Ενέργειες που αποβλέπουν στην αγάπη και στη σύσφιγξη των σχέσεων μεταξύ χωριανών και κοντοχωριανών.

Ευχαριστούμε τους συντελεστές και παράγοντες της παράστασης, με πρωτεργάτη τον κ. Αλέκο Παπαχρήστο. Καλή διασκέδαση!

Προετοιμασία της εκδήλωσης.

Ο παπα - Δημήτρης Τάτσης

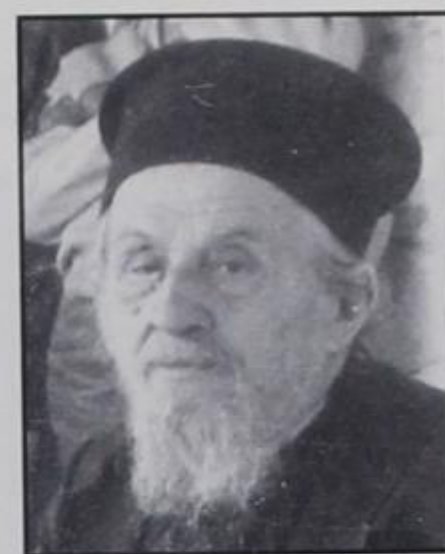
Έφυγε ο παπα - Δημήτρης. Αναχώρησε για τους ουρανούς. Μια κραταιή κολώνα του χωριού, από τις ελάχιστες που είχαν απομείνει, έπεσε.

Τώρα το χωριό είναι πιο αδύναμο, πιο φτωχό. Είναι πιο ορατή η ερήμωσή του. Όμως ο παπα - Δημήτρης, από το ουράνιο Θυσιαστήριο, θα δέεται ακατάπαυστα για το αγαπημένο του Ασημοχώρι. Κι εμείς θα ελπίζουμε.

Η νεκρώσιμη ακολουθία του έγινε στην πολυφροντισμένη από τα χέρια του εκκλησία της Παναγίας,

κι έγινε όπως εκείνος αγαπούσε τις ακολουθίες: ζεστή και πάνδημη. Χοροστάτησε ο ίδιος ο Μητροπολίτης του συμπαρυστούμενος από δώδεκα ιερείς, ενώ στην τελευταία του κατοικία, εκεί κοντά στα αγαπημένα του Μπαϊρία, τον συνόδευσαν όλοι οι χωριανοί και πολλοί κοντοχωριανοί.

Την ευχή σου να έχουμε, παπα- Δημήτρη.

Ορειβασία στο Γκόλιο

Στις 31 Μαΐου μέλη του Ορειβατικού Συλλόγου Ιωαννίνων επισκέφθηκαν το Ασημοχώρι κι από εκεί ανέβηκαν πεζή στην κορυφή του πανέμορφου Γκόλιου, μέσω Αγ. Αθανασίου, Βαρτζομπανιού και Λιβαδιού, όπου πέρασαν μια θαυμάσια μέρα.

Σκεφτόμαστε λοιπόν: Με κάποια αξιοποίηση και λίγη προβολή των μαγευτικών, φυσικών καλλωνών του χωριού μας, σε συνδυασμό βέβαια με την ολοκλήρωση του ξενώνα, τί μπορούμε να πετύχουμε...

Οι ορειβάτες στην πλατεία του χωριού ξεκινούν για την ανάβαση.

Ενημέρωση των συγχωριανών

Κάνουμε γνωστό στους συγχωριανούς μας ότι όλες οι εκδηλώσεις καθώς και όλα τα έργα του Συλλόγου, γίνονται κατόπιν αποφάσεως του Διοικ. Συμβουλίου, τριών εκτελεστών, του Νομικού Συμβούλου και εγκρίσεως του Υπουργείου Οικονομικών.

Όσον αφορά την πολιτιστική εκδήλωση, τη συνδυάσαμε με το σχετικό άρθρο της διαθήκης το οποίο αναφέρει:

Δαπάναις των εσόδων της κληρονομίας και εις την Κεντρικήν Εκκλησίαν της Παναγίας Ασημοχωριού ή εις το παρεκκλήσιον του Ξενώνος, να τελείται κατ' έτος την πρώτην (1ην) Κυριακή μετά την 15ην Αυγούστου πάνδημον μνημόσυνον υπέρ όλων των απελθόντων εκ της οικογενείας του Κωνσταντή Χρήστου....

Μετά το μνημόσυνο θα προσφέρεται φαγητό δαπάναις του κληροδοτήματος και θα καλούνται και οι κάτοικοι των άλλων χωριών.

Σε άλλη παράγραφο επίσης αναφέρει:

Η ίδια εκδήλωση να γίνεται κάθε Πρωτοχρονιά στο χωριό και κάθε Νοέμβριο στην Αθήνα.

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

Μετά από σχετική αίτησή μας, το Συμβούλιο Περιοχής των χωριών μας ενέκρινε πρόσφατα το ποσό των 500.000 δραχ. για ενίσχυση του περιοδικού μας. Με το ποσό αυτό καλύπτουμε μέρος των αναγκών του, δεδομένου ότι η κάθε έκδοσή του υπερβαίνει το εν λόγω ποσό.

Ωστόσο, ευχαριστούμε θερμά τον Πρόεδρο του Σ.Π. κ. Γρηγ. Στεργίου, καθώς και τα λοιπά μέλη για την άμεση ανταπόκρισή τους στο αίτημά μας, ιδιαίτερα τον αγαπητό Χρήστο Φασούλη για την ένθερμη υποστήριξή του. Σημειώνουμε ότι το ίδιο ποσό εγκρίθηκε και για το περιοδικό "ΕΚ ΧΙΟΝΙΑΔΩΝ".

Προσφορές στο περιοδικό

Φασούλης Χρήστος	Κεφαλοχώρι	10.000
Ζήκου Ελευθερία	Ιωάννινα	2.000
Κάλλης Ηλίας	Αθήνα	5.000
Γιαννούλης Αλ. Βασίλειος	Κόνιτσα	5.000
Χριστογιάννη Μαργαρίτα	Ιωάννινα	1.000
Σταθόπουλος Βασίλειος	Δελβινάκι	3.000
Κυρζίδης Γεώργιος	Αθήνα	1.000
Μπλιθικιώτη Γαρουφαλιά	Κόνιτσα	10.000

Ασημοχωρίτες εξ Αμερικής

Πολλοί ήταν οι εξ Αμερικής Ασημοχωρίτες που προσήλθαν φέτος στην αγαπημένη τους γενέτειρα. Άλλος για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, άλλος για μικρότερο έζησαν τη δροσιά της πατρικής γης και τη χαρά του ανταμώματος με συγγενείς και φίλους. Χαρά ποτισμένη με πόνο και δάκρυα πολλές φορές, στοιχεία που στην ξενιτιά γίνονται κρίκοι ακατάλυτοι με την πατρίδα.

Συγκινητική ήταν η περίπτωση του Πέτρου Τάτση που αξιώθηκε να προφτάσει το γέροντα πατέρα του ζωντανό, να τον δει, να μιλήσει μαζί του και λίγες μέρες μετά να πεθάνει. Θαρρείς και τον περίμενε για να του κλείσει τα κουρασμένα του μάτια... Κι εκείνος συγκλονισμένος, αλλά και ευτυχής, που δεν έκλαψε πάνω σε ένα ψυχρό τάφο, αλλά πάνω στο σκήνωμα του αγαπημένου του πατέρα!

Τα ξενιτεμένα πουλιά που επισκέφθηκαν φέτος τη γενέτειρα, στο πάρκο του χωριού με φόντο την Αγία Παρασκευή. Από αριστερά προς τα δεξιά: Πέτρος Δημ. Τάτση, Παναγιώτης Πολίτης, Πέτρος Σωκρ. Στεργίου, Νίκος Διον. Γιώτης, Γεώργιος Δημ. Γεωργάκης, Αλεξάνδρα Πέτρ. Τάτση, Αντωνία Πέτρ. Τάτση, Ελπίδα Παν. Πολίτη, Αντιγόνη Ιω. Γιαννούλη, Γεωργία Νικ. Γιώτη, Αναστασία Διον. Γιώτη και ο γιος της Νικόλαος. (Από τη φωτογραφία λείπει η Βάγια Γεωρ. Στεργίου με το γιο της Ηλία.).

• Επίσης ήρθαν στην Ελλάδα στα τέλη του καλοκαιριού ο Θανάσης Νάτσης και η σύζυγός του Ευτυχία. Ο Θανάσης ανέβηκε στο χωριό στις εκλογές.

Ο Ζαχαρίας και η σύζυγός του Αριστέα επί τω έργω. Όπως τον παλιό, καλό καιρό...

Γεύση ξινόγαλου

Το σπιτίσιο ξινόγαλο έχει εκλείψει εδώ και πολλά χρόνια από το ασημοχωρίτικο τραπέζι. Έτσι το θέλησαν οι καιροί. Όμως δεν εξέλειψε και η αποθυμιά του.

Το καλοκαίρι, ο Ζαχαρίας Στεργίου, σε πείσμα των καιρών, ξανάφερε στο τραπέζι του αυτή την υπέροχη, δροσιστική γεύση. Αγόρασε μπόλικο γάλα από τους κτηνοτρόφους της περιοχής, ξαράχνιασε τη ντομπουλίτσα του και μαζί με τη σύζυγό του Αριστέα έβγαλαν ξινόγαλο, όπως τον παλιό καλό καιρό.

Και το ωραίο είναι ότι δεν αρκέστηκαν στο να το γευτούν μόνο με την οικογένειά τους. Μοίρα-

σαν και σε αρκετούς χωριανούς, οι οποίοι, βέβαια, το ευχαριστήθηκαν πολύ.

Μια όμορφη καλοκαιρινή ιδέα, που ζητά μιμητές. Για να μην ξεχνάμε και την παράδοση.

Αισθητή απουσία χωριανού

Αισθητή έγινε η απουσία του συγχωριανού μας Χριστόδουλου Χολέβα το καλοκαίρι από το χωριό. Το ανεξάντλητο χιούμορ του και η καλή του συντροφιά μας έλειψαν στον κάτω μαχαλά. Μια απροσδόκητη περιπέτεια με την υγεία του δεν του επέτρεψε να επισκεφθεί φέτος το αγαπημένο του Ασημοχώρι. Του ευχόμαστε περαστικά.

Δενδρύλλια από το Δασαρχείο

Φέτος το φθινόπωρο παραχωρήθηκαν δωρεάν στο Σύλλογό μας από το Δασαρχείο Ιωαννίνων δενδρύλλια, όπως καρυδιές, καστανιές, κουτσουπιές κ.λπ., για τις ανάγκες και τον καλλωπισμό του χωριού.

Τα εν λόγω δενδρύλλια μετέφερε στο χωριό ο Νίκος Μ. Στεργίου.

Παρακαλούμε όσους αλλάζουν διεύθυνση να ενημερώνουν έγκαιρα το Σύλλογό μας.

Έργα στον Προφήτη Ηλία

Με έξοδα της Εκκλησίας του χωριού έγινε διάνοιξη του εξωτερικού χώρου του παρεκκλησίου του Προφ. Ηλία, καθώς και η δημιουργία ενός άνετου χώρου για τη στάθμευση των αυτοκινήτων.

Επίσης με τις συντονισμένες προσπάθειες της Κοινότητας, της Εκκλησίας, του Συλλόγου και του Στρατού έγινε βελτίωση του δρόμου Αγίας Παρασκευής - Αη-Λια και Ιζερού, προκειμένου να πραγματοποιηθεί το πανηγύρι

Η Εκκλησία του χωριού, μετά την αποπεράτωση των έργων αναβάθμισης του νεκροταφείου, προχωρεί στη βελτίωση του δρόμου που οδηγεί προς αυτό. Ήδη, μετά την παραχώρηση από χωριανούς, μέρους των χωραφιών τους, ο δρόμος αυτός, ο οποίος είχε καταστήσει σχεδόν άβατος από τους γκρεμισμένους τοίχους και τα βάτα, φάρδυνε σε αρκετό μήκος.

Θέλουμε να πιστεύουμε πως όλοι οι χωριανοί που έχουν κήπους κατά μήκος του δρόμου θα πράξουν το ίδιο κι έτσι θα ολοκληρωθεί το αναγκαιότατο αυτό έργο.

Η σημερινή εικόνα του νεκροταφείου.

Ο ΚΑΛΟΣ ΔΑΣΟΦΥΛΑΚΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ο Αποστόλης Νταλαγιώργος εδώ και μερικά χρόνια είναι ο δασοφύλακας του χωριού μας. Από πολλά χρόνια πριν όμως, ήταν ο καλός μας φίλος και συνεχίζει να είναι ο καλός αδελφός.

Ο Αποστόλης κατάγεται από την Βούρμπιανη. Εντούτοις τις περισσότερες ώρες της ημέρας βρίσκεται στο Ασημοχώρι. Είναι ο άνθρω-

πος για όλες τις δουλειές. Είναι ο ηλεκτρολόγος, ο υδραυλικός, ο ξυλοκόπος, ο μεταφορέας, που με το μικρό φορτηγάκι του τρυπώνει σε όλα τα σοκάκια του χωριού, προκειμένου να εξυπηρετήσει τους χωριανούς. Πάνω απ' όλα όμως είναι το στήριγμα, το θάρρος των ολιγάριθμων χωριανών μέσα στην παγωνιά και στη μοναξιά του χειμώνα.

Γι' αυτό, αυτόν τον καλό άνθρωπο, δεν τον συνοδεύει μόνο η αγάπη των μεγάλων, αλλά και των λιλιπούτειων Ασημοχωριτών, που δεν παραλείπουν να του το δείχνουν κάθε φορά. Κι αυτός φυσικά να τους το ανταποδίδει...

Η ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

Ξεκινήσαμε την έκδοση του περιοδικού μας με σκοπό να το εκδίδουμε μία - δύο φορές το χρόνο, καλύπτοντας τα έξοδά του από το κληροδότημα του Βασ. Χρήστου. Πάρα πολλοί όμως χωριανοί και φίλοι μας ζήτησαν να το εκδίδουμε σε πιο τακτικά χρονικά διαστήματα και ήδη ανταποκριθήκαμε στο θερμό αίτημά τους, εκδίδοντας το δεύτερο τεύχος μέσα στο πρώτο εξάμηνο.

Θα προσπαθήσουμε να το εκδίδουμε ακόμα πιο

τακτικά. Όμως αυτό συνεπάγεται διπλάσια και τριπλάσια έξοδα, τα οποία, όπως είναι φυσικό, δεν είναι δυνατόν να καλύπτονται από το κληροδότημα. Γι' αυτό ορίζουμε από το παρόν τεύχος προαιρετική συνδρομή και όποιος έχει τη δυνατότητα και θέλει, μπορεί να ενισχύει το περιοδικό.

Ήδη πολλοί χωριανοί και φίλοι έκαναν ευγενικές προσφορές κι ενισχύσεις και τους ευχαριστούμε θερμά.

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

Ο ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΗΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ C.I.A.

Όπως ίσως δεν είναι σε πολλούς γνωστό, ο αρχηγός της CIA κ. Τζ. Τένετ είναι Βορειοηπειρώτης. Είναι ένας καλός πατριώτης ο οποίος μιλάει άπταιστα την ελληνική γλώσσα και ομολογεί με υπερηφάνεια την καταγωγή του και την ορθόδοξη πίστη του.

Αίσθηση έκανε ένα στιγμιότυπο από τη συνάντηση που είχε μαζί του ο Έλληνας υπουργός Εθνικής Άμυνας στην Ουάσιγκτον, στην οποία μάλιστα δεν παρέλειψαν να μιλήσουν και για τις κοινές ρίζες

τους, καθότι όπως είναι γνωστό, η μητέρα του κ. Α. Τσοχατζόπουλου ήταν Ασημοχωρίτισσα.

Κάποια στιγμή λοιπόν ρωτάει ο κ. Τσοχατζόπουλος τον κ. Τένετ: "Πού μάθατε τόσο καλά ελληνικά;" κι εκείνος απαντάει: "Στα δυο μου σπίτια, την οικογένειά μου και την εκκλησία". Ο κ. Τζ. Τένετ, είχε μια παιδική συνήθεια που δεν την έκοψε ούτε και μεγάλος, ακόμη και τώρα που έγινε αρχηγός της C.I.A.: να πηγαίνει κάθε Κυριακή στην ελληνική εκκλησία του Αγ. Γεωργίου στην Ουάσιγκτον. Εκεί, εκτός από την επικοινωνία του με το Θεό, του δίνεται η ευκαιρία να συναντά και τους Έλληνες της ομογένειας.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Στις 22 Μαΐου ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Κόνιτσας κ. Μιχ. Μαρτσέκης οργάνωσε στη "Στέγη του Πυρσογιαννίτη" στην Αθήνα μια ενδιαφέρουσα ενημερωτική συνάντηση με θέμα: "Οι Δήμοι της Κόνι-

τσας σήμερα και οι προοπτικές ανάπτυξής τους" με ομιλητή τον Νομάρχη Ιωαννίνων κ. Νικ. Ζαρμπαλά και συνομιλητές το Δήμαρχο Κόνιτσας κ. Πρ. Χατζηγεφραιμίδη, αντιπροσώπους χωριών και αδελοφότητων της περιοχής μας και πολλούς συμπατριώτες.

Ο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" στο εδώλιο

Οι περιπέτειες του "Καποδίστρια" δεν τελείωσαν με τις δημοτικές εκλογές. Ο νόμος που κατάργησε τις 5.315 κοινότητες της χώρας και οικοδόμησε τους 900 δήμους κάθισε στο εδώλιο. Δικάστηκε στο Συμβούλιο της Επικρατείας (Τμήμα Ε') την 30.9.1998α) για την παραβίαση του άρθρου 102 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος σύμφωνα με το οποίο "Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των οποίων πρώτη βαθμίδα αποτελούν οι δήμοι και οι κοινότητες, οι οποίοι έχουν διοικητική αυτοτέλεια και οι αρχές τους εκλέγονται με καθολική και μυστική ψηφοφορία", β) για παραβίαση της διεθνούς έννομης τάξης, ήτοι του Ευρωπαϊκού Χάρτη της Τοπικής Αυτονομίας. Δεν εκδόθηκε απόφαση επί των προσφυγών, διότι υπάρχει έντονος προβληματισμός των μελών του ΣτΕ για την συνταγματικότητα του "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ", αφού και ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος, αντιπρόεδρος κ. Δεκλερής, έλαβε θέση υπέρ της αντισυνταγματικότητας του νόμου.

Του
Μιχ. Μαρτσέκη
Δικηγόρου

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις μου, ως πληρεξούσιου δικηγόρου των κοινοτήτων που προσέφυγαν στα δικαστήρια, και τις ενδείξεις που υπάρχουν, το θέμα της συνταγματικότητας του "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ" θα κριθεί από την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, όπου θα παραπεμφθεί, λόγω της διαφωνίας των δικαστών που μετέχουν στο τμήμα.

Όμως, ο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" κάθισε και πάλι στο εδώλιο, στις 3.11.1998, στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Ιωαννίνων, που ζητήθηκε η ένσταση κατά του κύρους των εκλογών της Κοινότητας Αγίας Παρασκευής Κόνιτσας. Ο "Καποδίστριας", που καταδικάστηκε στη συνείδηση του λαού και οικοδομήθηκε πρόχειρα, χωρίς σχεδιασμό και μελέτη, κινδυνεύει να κατεδαφιστεί από τις αναμενόμενες αποφάσεις των δικαστηρίων, αφού παραβιάζει την Ευρωπαϊκή και την Ελληνική συνταγματική έννομη τάξη.

Το πρώτο μου ταξίδι στην ξενιτιά

Η επιστροφή

Μολογάει ο Νίκος Γεωργίου
(β' μέρος)

Εμείνα στην ξενιτιά δέκα ολόκληρα χρόνια. (τότε η Αθήνα ήταν πικρή ξενιτιά, ειδικά για ένα παιδί). Χρόνια γεμάτα μοναξιά, πόνο και δάκρυα. Μου έλειπε η μάνα μου, οι φίλοι μου, το χωριό μου... Έβλεπα ήλιο, αλλά ήλιος δε με ζέσταινε πουθενά. Ζούσα εκείνο που λέει ένα ποίημα :

"...Πατρίδα σαν τον ήλιο σου
ήλιος αλλού δεν λάμπει..."

Με τη μάνα μου τη Φώτσω...

Κι ένα άλλο που το ψιθύριζα συνέχεια :

"...μικρό περιστεράκι μου,
για μια σταλίτσα στάσου,
για μια σταλιά λυπήσου με
και δώσ' μου τα φτερά σου,
θέλω το άμοιρο κι εγώ
στο σπίτι μου να πάω,
στης μάνας μου την αγκαλιά
λίγο ψωμί να φάω..."

Το 1941 με τη λήξη της επιστράτευσης, οπότε είχα επιστρατευτεί στο Κιάτο, γύρισα στα Γιάννενα. Από κει με τα πόδια, μαζί με άλλους χωριανούς που ήταν κι αυτοί στον πόλεμο: το Γιώργο Γεωργάκη, το Χριστόδουλο Πανταζή, το Χρήστο Τσεπέλη, τον Χρυσόστομο Γιώτη κ.ά., πήγαμε στο χωριό. Η ταλαιπωρία εκείνου του ταξιδιού

ήταν φοβερή, γιατί είχα κάνει μεγάλη πληγή στο πόδι μου από την αρβύλα και περπατούσα με πολλή δυσκολία. Όμως, αυτό που είχε σημασία για μένα ήταν ότι γύριζα στο χωριό μου.

Φτάνοντας στις Τζιούμες με περίμενε η πρώτη μεγάλη έκπληξη κι η πρώτη μεγάλη συγκίνηση. Βρήκαμε εκεί τον Φασαρώτα να βόσκει τα βόδια του χωριού κι εγώ κοίταξα αμέσως να δω το βόδι μου, τον Κοκκίνη, που το είχα τότε μανάρι και το αγαπούσα πολύ. Αλλά πού να το γνωρίσω, ήταν αδύνατον! Εκεί που έψαχνα με το βλέμμα μου, βλέπω ξαφνικά ένα βόδι να έρχεται τρέχοντας κατά πάνω μου. Στην αρχή τα έχασα. Αμέσως όμως σκέφτηκα: "Δεν μπορεί, αυτός είναι ο Κοκκίνης μου..." Και πράγματι, αυτός ήταν. Ήρθε και γονάτισε στα πόδια μου. Έσκυψα τότε, τον αγκάλιασα κι έκλαιγα πάνω του σαν μικρό παιδί. Μαζί μου έκλαιγαν και οι άλλοι...

Φοβερή εμπειρία! Με γνώρισε το βόδι μου, ενώ η ίδια η μάνα μου δε με γνώρισε! Όταν φτάσαμε στο χωριό δυσκολεύτηκε να με ξεχωρίσει ανάμεσα στους άλλους. Έφυγα, βλέπεις, παιδί 12 χρονών και γύρισα άντρας... Ωστόσο η συγκίνηση και των δύο που ξανανταμώναμε, ήταν μεγάλη. Εγώ μάλιστα, μέσα στο παραλήρημα μου, την πήρα στην αγκαλιά μου και την ανέβασα στο σπίτι.

Ο αγώνας που με περίμενε στο χωριό ήταν μεγάλος. Υπήρχε φτώχεια. Όμως μπροστά στη φτώχεια και στη μοναξιά της Αθήνας, η φτώχεια του χωριού δεν ήταν τίποτα. Δούλευα σκληρά, έκανα όλες τις δουλειές του χωριού, δεν άφηνά πλέον τη μάνα μου να δουλεύει, αλλά για μένα ήταν γλέντι. Το ότι βρισκόμουν ανάμεσα στους δικούς μου, ανάμεσα στους φίλους μου, το

ότι αισθανόμουν να μου μιλάνε οι πέτρες, τα ποτάμια και τα πουλιά, αυτό μου έφτανε...

Το γαϊδάρό μου το Βρακανίδα τον βρήκα παλικάρι.

Μετά από λίγο καιρό αρχίσαμε τα ταξίδια στην Αλβανία, στη Μακεδονία, στο Φιλιάτι για ανταλλαγή προϊόντων. Άλλη ταλαιπωρία. Πότε νηστικοί πότε χορτάτοι τρέχαμε για να φέρουμε κάτι στα σπίτια μας. Εγώ πάντα με τον γαϊδάρο μου το Βρακανίδα, που και αυτόν τον βρήκα παλικάρι, ήμουν πρώτος σε αυτές τις αποστολές. Η χαρά της πατρίδας με έκανε να μη βλέπω ούτε πείνα, ούτε κούραση, ούτε τίποτα...

Αυτό ήταν το πρώτο μου ταξίδι στην ξενιτιά, το οποίο μου άφησε τόσες εμπειρίες αλλά και τόσα σημάδια στην ψυχή!

Εύχομαι στα σημερινά παιδιά να μη γνωρίσουν αυτά τα βάσανα της ξενιτιάς και του πολέμου, που γνωρίσαμε εμείς και να δοξάζουν κάθε μέρα το Θεό για τα αγαθά που έχουμε και προπαντός για την ειρήνη.

ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Τα θεμέλια της Ελλάδος, είναι τα κακοτράχαλα βουνά της Ελλάδος. Δηλαδή στην Ηπειρο, στην Μακεδονία και στη Θράκη.
Οδυσσέας Ελύτης

Παναγιώτης Πολίτης

Το Ασημοχώρι έχει την ευτυχία να περιβάλλεται τόσο από εξαιρετους γαμπρούς, όσο και από εξαιρετες νύφες. Πρόσωπα εκλεκτά, "κοσμήματα" θα λέγαμε, ακριβά, που το κοσμούν και το λαμπρύνουν.

Ένα από αυτά τα "ακριβά κοσμήματα" του χωρι-

Ο Παναγιώτης Πολίτης, σύζυγος της Ελπίδας Χρήστου - Πολίτη, γεννήθηκε το 1931 στην Αγ. Βλαχέρνα Καρπενησίου. Έφυγε για πρώτη φορά από το χωριό του το 1947 για αναζήτηση εργασίας στην

γε για την Αμερική και το 1952 γνώρισε τη σημερινή σύζυγό του Ελπίδα στο μαγαζί του θείου της Νίκου Οικονόμου. Στις 27 Σεπτεμβρίου 1953 παντρεύτηκαν κι απέκτησαν τρία αγόρια, τον Ηλία, το Βαγγέλη και το Χρήστο,

τα οποία σήμερα είναι παντρεμένα, ζούν στην Αμερική και τους χάρισαν εφτά χαριτωμένα εγγονάκια.

Τα χρόνια που ακολούθησαν ο Παναγιώτης δούλεψε σκληρά. Ξεκίνησε από μικροϋπάλληλος, άνοιξε γρήγορα το πρώτο του εστιατόριο και με την εξυπνάδα και την εργατικότητα

του δημιούργησε αλυσίδα εστιατορίων που ήταν πρότυπο σε ολόκληρη την Αμερική.

Το πρώτο του ταξίδι στο Ασημοχώρι το έκανε το 1965, όπου με οδύνη ξανάβλεπε τα βουνά εκείνα στα οποία πριν από λίγα χρόνια πολεμούσε. Όμως εκείνα τα χώματα που τον είχαν γεμίσει με τόση φρίκη, του επεφύλασσαν και μια απέραντη γαλήνη. Τον τόπο αυτό τον αγάπησε τόσο πολύ, που ανακαίνισε το πατρικό σπίτι της συζύγου του

ού μας είναι και ο Παναγιώτης Πολίτης. Ο Ασημοχωρίτης αυτός γαμπρός, που έδωσε την καρδιά του στο Ασημοχώρι και κέρδισε τις καρδιές όλων των Ασημοχωριτών. Ο άνθρωπος ο απλός, ο πράος, ο δημιουργικός, ο πάντα χαμογελαστός, ο στενός φίλος, ο πονετικός αδελφός.

στο Ασημοχώρι, το έκανε μικρό παλάτι κι από τότε ο ίδιος και η σύζυγός του έρχονται κάθε καλοκαίρι και ζουν όμορφες, γαλήνιες μέρες μέσα στη δροσιά του χωριού και στην αγάπη των χωριανών.

Μα η αγάπη του δε σταματά εδώ. Ενδιαφέρεται για τα κοινά του χωριού, φροντίζει για την πρόοδό του, συμμετέχει και πρωτοστατεί σε έργα εξωραϊσμού, όπως είναι το πανέμορφο κιόσκι του Αγίου Αθανασίου, στο οποίο μαζί με τον Τάσο Τάτση ήταν οι εμπνευστές και κύριοι χρηματοδότες, καλύπτει σημαντικές ανάγκες της κεντρικής εκκλησίας, χρηματοδοτεί ανακαινιστικά έργα στα παρεκκλήσια κι ενισχύει εκκλησίες άλλων

χωριών, όπως την Παναγία του Πληκατίου.

Αλλά πέρα και πάνω απ' όλα αυτά, ο Παναγιώτης είναι μια "μεγάλη καρδιά". Συμμετέχει σε κάθε εκδήλωση του χωριού, έχει καλές σχέσεις με όλους και συμμερίζεται ανυπόκριτα τη χαρά και τη λύπη του καθενός. Είναι για όλους ο έμπιστος άνθρωπος, ο αληθινός αδελφός.

Αυτός είναι ο Ασημοχωρίτης γαμπρός Παναγιώτης Πολίτης. Ο καλός αυτός οδοιπόρος της ζωής, που μαζί με την εξαιρετη συνοδοιπόρο του, τη σύζυγό του Ελπίδα, πορεύονται αταλάντευτα την οδό της αγάπης, συνοδευόμενοι πάντα από τις ευχές όλων των Ασημοχωριτών.

Ο Παναγιώτης και η σύζυγός του Ελπίδα.

Αθήνα και το 1948 κλήθηκε να υπηρετήσει την πατρίδα, ακριβώς τη μαύρη περίοδο του εμφυλίου πολέμου. Υπηρέτησε στο Γράμμο και στο Βίτσι και συμμετείχε σε όλες τις μάχες των βουνών αυτών. Έφτασε μέχρι το Γοργοπόταμο, κοντά στο Ασημοχώρι, το χωριό που έμελλε αργότερα να γίνει η δεύτερη πατρίδα του.

Το 1949, με τη λήξη του εμφυλίου πολέμου, απολύθηκε και πήγε στην Αθήνα, όπου κι εργάστηκε για δύο χρόνια. Το 1951 έφυ-

Οι γερόντισσες του χωριού είναι οι ιδιαίτερες αδυναμίες του Παναγιώτη.

Ο παλμός των νέων του Ασημοχωρίου πάνω σε επίκαιρα θέματα του χωριού, αλλά και ευρύτερου ενδιαφέροντος.

Πρέπει όλοι να αφυπνιστούμε και να δώσουμε το παρόν στο χωριό. Να συμμετέχουμε στις διάφορες πρωτοβουλίες και προπαντός να μην τις υπονομεύουμε.

Παρ' όλο που δεν με επηρεάζουν οι κάποιες διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των χωριανών, εύχομαι κάποτε να εκλείψουν, γιατί κάνουν πολύ κακό.

Γιώργος Στεργίου - Ιωάννινα

Για να γίνει το χωριό πιο ελκυστικό για τους νέους πρέπει να γίνουν πολλές ενέργειες π.χ. να δημιουργηθεί ένας χώρος δικός μας, μια αίθουσα είτε στο σχολείο, είτε

Θέσαμε στους νέους του Ασημοχωρίου τρία ερωτήματα:

- Πώς βλέπουν σήμερα το Ασημοχώρι.
- Τί προτείνουν για να γίνει καλύτερο.
- Τί μήνυμα στέλνουν.

Εκείνοι, με τη γνωστή τους ευαισθησία και οξύνοια, μας απάντησαν:

δικό μας είναι μια όμορφη, ειδυλλιακή εικόνα. Τέτοιες εκδηλώσεις δείχνουν ζωντάνια κι εγκαρδιότητα.

Εύχομαι το Ασημοχώρι να είναι

θαρρύνονται οι διάφορες καλοπροαίρετες πρωτοβουλίες.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερος εχθρός για ένα τόπο από την κακή νοοτροπία. Εύχομαι να γίνει κάποτε μια ειρηνική επανάσταση. Κι αυτή οφείλουμε, ίσως, να την οργανώσουμε εμείς οι νέοι.

Γιάννης Δ. Χριστογιάννης Ιωάννινα

Να επισκεπτόμαστε το χωριό όλοι πιο τακτικά (ιδίως οι γονείς με τα παιδιά τους, για να ζυμώνονται με το χωριό), να μην αφήσουμε να περάσει ποτέ το κοσμοπολίτικο χρώμα, να διατηρήσουμε τη φυσιογνωμία του, να επαναφέρουμε τα καλντερίμια και ό,τι παραδοσιακό, να γίνει στο Σχολείο πολιτιστικό κέντρο, βιβλιοθήκη κ.λ.π.

Το μήνυμά μου είναι: αγάπη για το χωριό και αγάπη μεταξύ των συγχωριανών.

Μιχάλης Γ. Κυρζίδης - Αθήνα

Δε θα θέλαμε ποτέ να αλλοιωθεί αυτή η απλότητα και το παραδοσιακό χρώμα που έχει σήμερα το χωριό. Δεν ψάχνουμε τη μεγάλη ζωή. Ζούμε την εγκαρδιότητα και την επικοινωνία κι αυτό μας συγκινεί πολύ.

Προτείνω κι εύχομαι αγάπη μεταξύ των συγχωριανών.

Γεωργία Σ. Γιαννούλη - Κέρκυρα

Τον επόμενο προβληματισμό που θέτουμε στους νέους του Ασημοχωρίου και των Μαστοροχωρίων γενικότερα, είναι:

• Τί προσδοκούν από το νέο Δήμο Μαστοροχωρίων.

• Τί προτείνουν για να γίνει το έργο του ουσιαστικότερο και αποτελεσματικότερο για το καλό των χωριών μας.

Απαντήστε μας στη διεύθυνση ή στο τηλέφωνο του περιοδικού.

Η νεολαία του χωριού στο πανηγύρι του Αη-Λιά το βράδυ στο πάρκο.

κάπου αλλού. Δεν έχουμε πού να σταθούμε και καθόμαστε στα καφενεία. Επίσης το ξενοδοχείο έπρεπε να είχε γίνει από καιρό.

Εύχομαι το χωριό να μην αλλάξει. Ας μείνει αυτό που είναι, αλλά παράλληλα ας οργανωθεί περισσότερο.

Δήμητρα Γ. Ζαχαρία - Ιωάννινα

Αυτό που έζησα στο πανηγύρι του Αϊ Λιά μου άρεσε πολύ. Το αντάμωμα των ξενιτεμένων με τους χωριανούς, των ηλικιωμένων με τους νέους, των γύρω χωριών με το

πάντα έτσι ζωντανό και ωραίο.

Αλεξάνδρα Π. Τάτση -Charlotte

Το θέμα των σκουπιδιών είναι μια πληγή που πρέπει να εξαλειφθεί επείγοντως. Απαραίτητη είναι επίσης η ολοκλήρωση του ξεώνα το συντομότερο δυνατό. Θα δώσει ζωή στο χωριό. Εμείς οι νέοι μπορούμε να φέρνουμε φίλους μας για να το προβάλλουμε. Ακόμη προτείνω οι εσωτερικοί δρόμοι να ξαναφτιαχτούν με καλντερίμι, επαναφέροντας το παραδοσιακό χρώμα. Να αναγνωρίζονται και να εν-

Περιοδεία του Νομάρχη Ν. Ζαρμπαλά σε χωριά του Δήμου Μαστοροχωρίων

Για πρώτη φορά στην ιστορική διαδρομή της επαρχίας μέσα από το ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα για την επαρχία Κόνιτσας υλοποιείται μια ολοκληρωμένη δυναμική πρόταση πνοής για την περιοχή, που την αναδεικνύει σταδιακά σε ισχυρό πόλο ενδογενούς ανάπτυξης του Νομού. "Η ελπίδα και η αισιοδοξία επιστρέφει στην ακριτική επαρχία που δοκιμάστηκε σκληρά..." επεσήμανε σε παρεμβάσεις του ο Νομάρχης Ιωαννίνων σε συγκέντρωση εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και πολλών κατοίκων κατά τη διάρκεια περιόδου του που έκανε στις αρχές του φθινοπώρου στις κοινότητες Κεφαλοχωρίου, Πλαγιάς Δροσοπηγής, Λαγκάδας, Καστανέας και Πυρσόγιαννης.

Σκοπός της περιόδου του Νομάρχη ήταν να διαπιστωθεί η πορεία των έργων του ειδικού αναπτυξιακού προγράμματος στην περιοχή. Ας σημειωθεί πως σε όλη την επαρχία Κόνιτσας εκτελούνται έργα προϋπολογισμού 4.700.000.000 Δρχ

Κατά την περιόδο του ο Νομάρχης συναντήθηκε με τους τότε προέδρους των κοινοτήτων κ. κ. Χρ. Φασούλη (Κεφαλοχωρίου), Κων. Παπαδημητρίου (Δροσοπηγής), Δημ. Τσάγκα (Πλαγιάς), Βασιλ.. Ντίνη (Λαγκάδας), Βασιλ. Παπαγεωργίου (Πυρσόγιαννης), με εκπροσώπους φορέων και πολλούς κατοίκους των κοινοτήτων. Στο Κεφαλοχώρι παραβρέθηκε και ο πρόεδρος της κοινότητας Αετομηλίτσας κ. Μ. Τζότζιος, ενώ στην Πυρσόγιαννη οι πρόεδροι των κοινοτήτων κ. κ. Γρηγ. Στεργίου (Ασημοχωρίου), Γεώργ. Παπαγεωργίου (Γοργοποτάμου), Γρηγ. Παπανώ-

της (Πληκατίου), και Ευρ. Ζωγράφος (Χιονιάδων)

Έργα οδοποιίας από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση.

Μελέτες και διακηρύξεις σημαντικών έργων οδοποιίας για το νομό Ιωαννίνων εγκρίθηκαν από τη νομαρχιακή επιτροπή της Νομ. Αυτοδιοίκησης σε πρόσφατη συγκέντρωση της με την προεδρία του Νομάρχη κ. Ν. Ζαρμπαλά.

Ειδικότερα, μεταξύ των άλλων, εγκρίθηκαν οι μελέτες και οι διακηρύξεις των παρακάτω έργων που ανήκουν στο ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα της επαρχίας Κόνιτσας και αφορούν την περιφέρειά μας :

* Βελτίωση - ασφαλτόστρωση οδού προς Χιονιάδες - Οξυά, προϋπολογισμού 325 εκ. δρχ.

* Βελτίωση - ασφαλτόστρωση 38ης επαρχ. Οδού Πυρσόγιαννη - Βούρμπιανη-Ασημοχώρι - Γοργοποτάμος - Πληκάτι προϋπολογισμού 130 εκ. δρχ.

Και αρδευτικά έργα

Ένα ακόμη εγκεκριμένο και αναμενόμενο έργο της Νομ. Αυτοδιοίκησης που αφορά τα χωριά μας είναι η «κατασκευή μικρών αρδευ-

τικών έργων στις Κοινότητες Ασημοχώρι-Χιονιάδες- Γοργοποτάμος- Πληκάτι» προϋπολογισμού 39.000.000 δρχ.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΣΕ ΓΡΑΜΜΟ - ΒΙΤΣΙ 1946 - 49 ΣΤΗ ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ

Η Ένωση αποστράτων Αξιωματικών στρατού τιμώντας τη μνήμη των αγωνιστών του εθνικού μας στρατού που έπεσαν υπέρ πίστεως και πατρίδος στις μάχες Γράμμου Βίτσι κατά τους αγώνες 1946-49 τέλεσε την Κυριακή 30-8-98 στην εκκλησία και το ηρώο της Βούρμπιανης επιμνημόσυνη δέηση και εκδήλωση εθνικοθρησκευτική για την 49η επέτειο της νίκης των ενόπλων δυνάμεων, στην οποία χοροστάτησε ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Δρυινοπούλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας.

Μετά την επιμνημόσυνη δέηση ακολούθησε προσκλητήριο πεσόντων-προσευχή, χαιρετισμός από τον πρόεδρο του παραρτήματος Ιωαννίνων με περιληπτική εξιστόρηση της επιχείρησης, χαιρετισμός από τον πρόεδρο της Ε.Α.Α.Σ. Αντ/γο ε.τ. Αλεξ. Καλαντερίδη, εκφώνηση πανηγυρικού, εκφώνηση ψηφίσματος, κατάθεση στεφάνων, Εθνικός Ύμνος.

Η κινητή τηλεφωνία της COSMOTE και στα χωριά μας

Ο Διευθυντής του Ο.Τ.Ε. στα Γιάννενα κ. Σ. Μπαλάφας σε πρόσφατη συνέντευξή του δήλωσε ότι μέσα στους επόμενους μήνες η εμβέλεια της COSMOTE θα καλύπτει ολόκληρη την Ήπειρο.

Πράγματι το καλοκαίρι είδαμε να τοποθετούνται στη γέφυρα του Λάκκου του Τρανού και τον Άγιο Κωνσταντίνο αναμεταδότες

της COSMOTE, που σημενεί ότι και τα χωριά μας θα απολαμβάνουν σε λίγο τις υπηρεσίες της κινητής τηλεφωνίας της. Πέραν αυτού, με τους εν λόγω αναμεταδότες, θα καταργηθούν τα σύρματα στη σταθερή τηλεφωνία των χωριών μας, πράγμα το οποίο θα έχει σαν αποτέλεσμα την καλύτερη επικοινωνία χωρίς διακοπές και προβλήματα.

Ήξερε τη Μαντάμω

Η μπάμπω Μάνθαινα (Αθηνά Νούτση), επισκέφθηκε κάποτε τον άντρα της στο Βόλο όπου δούλευε. Στο καράβι που πήγαινε (τότε πήγαιναν μέσω Πρέβεζας με καράβι), άκουσε κάποιον να τη φωνάζει: "μαντάμ...μαντάμ...". Εκείνη τον κοίταξε ξαφνιασμένη και είπε στους άλλους που ταξίδευαν μαζί της: "πού την ξέρει τη Μαντάμω ο ξεπατωμάρης;;...Η Μαντάμω είναι στο χωριό..."

Δ.Γ.

Όλη τη νύχτα θα έψεναν σιούμκες

Ένα βραδάκι ο μπαρμπα-Μήτσος ο Τσέτας συναντάει δύο νεαρούς Ασημοχωρίτες που πήγαιναν στα χωράφια ν' ανάψουν φωτιές για να φοβούνται τα αγριογούρουνα, που κατέβαιναν τη νύχτα κι έτρωγαν τα καλαμπόκια, και τους ρωτάει:

- Για που το βάλατ' ωρέ παιδιά;
- Για το Στάλο μπάρμπα-Μήτσο, ν' ανάψουμε φωτιές για τ' αγριογούρουνα...
- Κάτσ' εδώ που είστε ωρέ, τα γρούνια θα φάν λιγότερες σιούμκες από σας..

Χρ.Χ.

Φάρσα στο "Λοχαγό"

Μια ασημοχωρίτικη κυνηγετική συντροφιά, αποτελούμενη από τους: Βαγγέλη Γιώτη, Χριστόφορο Νάτση, Γιώργο Γεωργάκη κι άλλους έχουν βγει για κυνήγι. Βρίσκονται κάπου στην Αγριοβανίδα, έχει πάει μεσημέρι, δεν έχουν βαρέσει τίποτε και κάθονται και το διασκεδάζουν. Κάποια στιγμή το Βαγγέλη τον παίρνει ο ύπνος, οπότε οι άλλοι βγάζουν τα φυσίγγια από τη ζωστήρα του, βάζουν στη θέση τους άδεια κι αρχίζουν να πυροβολούν στον αέρα γελώντας. Ξυπνάει ο Βαγγέλης, τους κοιτάει καλά-καλά και θαμαίνεται με την τρέλα τους.

- Τι πάθатаν μωρέ; τους λέει, ζουρλαθήκαταν; Τι ξοδεύετε τα φυσέκια τσάμπα;...

- Δε βαριέσαι Λοχαγέ, μια ζωή την έχουμε... και δώστου τουφεκιές...

Σηκώνεται κι ο Λοχαγός (έτσι συνήθιζαν να τον λένε), μερακλώνεται και μπαίνει κι αυτός στο γλέντι τους. Πάει όμως να γεμίσει το όπλο του... τί να δει... όλα τα φυσίγγια άδεια! Τότε κατάλαβε τι είχε συμβεί. Αλλά ο πάντα καλόκαρδος "Λοχαγός", αντί να θυμώσει, άρχισε να γελάει κι αυτός με το πάθημά του...

Δ.Γ.

Μαστοροχωρίτικα μπερδέματα

Του Δημ. Γ. Γεωργάκη

ΝΕΑ ΤΑΞΗ... ΜΠΕΡΔΕΜΑΤΩΝ

Τώρα γίναμε από
δευσασχτώ χωριά...

Μη φοβάσαι, από
δώδεκα γίναμε

Ποιος δεν γνώρισε τις πανέμορφες ελληνικές παραδοσιακές ενδυμασίες; Ποιος Έλληνας, ποιος Ηπειρώτης, ποιος Ασημοχωρίτης δε χάρηκε αυτές τις ακριβές φορεσιές, είτε σαν σύγχρονος της εποχής που φοριούνταν καθημερινά, είτε σαν σημερινός νέος σε κάποια εκδήλωση από αυτές που πασχίζουν να δώσουν χρώμα στη σημερινή εποχή, εκδηλώσεις που πληθαίνουν καθημερινά, καθώς νιώθουμε τη ζωή μας να αποχρωματίζεται και να ρηχαίνει;

Της Αθηνάς
Δημ. Στεργίου

των σεντουκιών μας για να ανανεώσουμε την πολιτιστική μας ταυτότητα και να περισώσουμε υπολείμματα από χαμένες αξίες. Και καθώς τις βαστάμε τις νιώθουμε βαριές, γιατί είναι φορτωμένες με άπειρες μνήμες, με δάκρυα και με σκιρτήματα πολλά. Ντυμένες μ' αυτές οι μανάδες και οι γιαγιάδες μας χόρεψαν, γέλασαν, αγάπησαν, έκλαψαν, αποχαιρέτησαν αγαπημένα τους πρόσωπα.

Με ευλάβεια επιχειρούμε κι εμείς αυτό το ελάχιστο αφιέρωμα στις ασημοχωρίτικες παραδοσιακές ενδυμασίες, για να τιμήσουμε όλες εκείνες τις Ασημοχωρίτισσες που τις φόρεσαν κι έζησαν με αυτές, αλλά και όλες τις σημερινές νέες που τις φορούν και χορεύουν και τις προβάλλουν με καμάρι.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Ενδυμασίες λεβέντικες. Κοσμήματα μιας εποχής δουλεμένα με πόθο καρδιάς. Κομψοτεχνήματα μοναδικά που συνταιριάζουν αρμονικά τη χάρη με τη λειτουργικότητα και την ομορφιά με τη σεμνότητα.

Με ευλάβεια τις ανασύρουμε σήμερα από τα βάθη

Τα ήθη και τα έθιμα του κάθε τόπου είναι οι ιεροί άγραφοι νόμοι που λειτουργούν δεσμευτικά και προσδιορίζουν την αισθητική έκφραση των ατόμων μιας ομάδας. Είναι οι ρίζες, σταθερές αξίες με βάση τις οποίες έζησαν και ζουν τα μέλη της ομάδας. Η παραδοσιακή ασημοχωρίτικη ενδυμασία, ως αισθητική έκφραση, ήταν συνισταμένη του γούστου και των πρακτικών

αναγκών των γυναικών του χωριού.

Οι γιαγιάδες του χωριού από τα μικρά τους χρόνια φορούσαν την παραδοσιακή στολή που χαρακτηρίζεται από λειτουργικότητα και καλαισθησία. Η γυναικεία τους χάρη αναδεικνυόταν με τον καλύτερο τρόπο όταν χόρευαν στην πλατεία του χωριού με το καλό φόρεμα και το φουρκιώτικο τσιπούνι. Αισθάνονταν μοναδι-

κές, καθώς η κάθε μία τα έραβε με βάση το προσωπικό της γούστο και τις δικές της επιλογές.

Περιγραφή της ενδυμασίας

Το καλούπι ωστόσο, η βασική φόρμα της ενδυμασίας ήταν σταθερή. Την αποτελούσε το φόρεμα, το τσιπούνι, η ποδιά και η φλοκάτη. Συνοδευόταν από το μαντίλι, τις κάνουρες με τα φλουριά, τα παπούτσια και τα τσουράπια.

Το φόρεμα είναι μάλλινο, μακρύ μέχρι τον αστράγαλο, σε χρώματα μπλε, βυσσινί, κίτρινο ή κόκκινο. Έχει πλούσια κεντήματα στο στήθος ή λωρίδες που ονομάζονται ζούλες. Στον ποδόγυρο και στα μανίκια έχει μπορντούρα και δαντέλα. Συγκεκριμένα, η βελούδινη κορδέλα ονομάζεται κατιφές. Τα καθημερινά φορέματα ήταν απλά, με λίγο κέντημα. Εκείνο που ετοιμαζόταν με πολύ μεγάλη προσοχή ήταν το ολοκέντητο νυφικό και το γιορτινό.

Πάνω από το φόρεμα φοριέται το τσιπούνι. Είναι αμάνικο, μαύ-

Κορίτσια του χωριού τιμούν τις φορεσιές των γιαγιάδων τους: Αντωνία Βασ. Σταθπούλου (κόρη Τρανταφυλλιάς Στεργίου), Δήμητρα Πετρ. Στεργίου. Κάτω: Κωνσ/να Παν. Πούλιου (κόρη Ευαγγελίας Τσεπέλη)

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

Κεντήματα από ασημοχωρίτικες ποδιές.

ρο, με κόκκινο κέντημα ή λωρίδες. Έχει μια τσέπη στα δεξιά και πίσω λαγκιόλια, γωνίες δηλαδή που εξέχουν προς τα έξω. Το καλό τσιπούνι, το φουρκιώτικο, έχει κέντημα στο μπούστο και γύρω-γύρω λεπτή, πράσινη, χρυσή και κόκκινη λωρίδα. Στη μέση μπροστά έχει χρυσαφίες κόψες για να κλείνει. Το τσιπαρωτό έχει στο μπούστο χρωματιστές και κόκκινες λωρίδες και γύρω-γύρω ύφασμα, σειρίτια και λίγο κέντημα. Το σταφύλι είναι ένα κέντημα στο τσιπούνι που το φορούσαν συνή-

θως οι νέες κοπέλες. Το τσιπούνι βγαίνει το καλοκαίρι με τη ζέστη. Φοριέται όμως απαραίτητα στις γιορτές και στην εκκλησία.

Πάνω από το τσιπούνι φοριέται η ποδιά. Η καλή έχει κεντημένα λουλούδια όλων των χρωμάτων. Η μεσαία έχει μικρότερα λουλούδια, ενώ η καθημερινή είναι υφαντή με μικρή φρούτα στο τελείωμα.

Πάνω από όλα, συνήθως το χειμώνα, φοριόταν η χοντρή, μάλλινη φλοκάτα. Δεν κλείνει μπροστά, είναι αμάνικη και στο εσωτερικό έχει φλόκο. Τα λαγκιόλια είναι κεντημένα. Όσο πιο πολύ είναι το κέντημα, τόσο πιο καλή είναι η φλοκάτα. Τη φορούσαν συνήθως οι παντρεμένες γυναίκες.

Ασημοχωρίτικα νιάτα στην Αθήνα. Στο βάθος η Ακρόπολη. Από αριστερά: Μαρία Γεωργ. Κυρζίδη, Αναστασία Στεφ. Νούτση.

Απαραίτητο αξεσουάρ για κάθε εμφάνιση ήταν το μαντήλι. Φτιαχνόταν από λεπτό ύφασμα και είχε κέντημα στη γωνία που κρέμεται πίσω. Στις γιορτές φορούσαν φλουριά δεμένα σε κόκκινη σκούφια κάτω από το μαντήλι. Στο τέλος της κοτσίδας μπαίνει η κάνουρα, Τα μαλλιά πλέκονται κοτσίδες και χωρίστρα στη μέση με μικρές αφέλειες μπροστά. Στο τέλος της κοτσίδας μπαίνει η κάνουρα, τούφα με ψεύτικα φλουριά δεμένα και πλεγμένα με κόκκινη κλωστή.

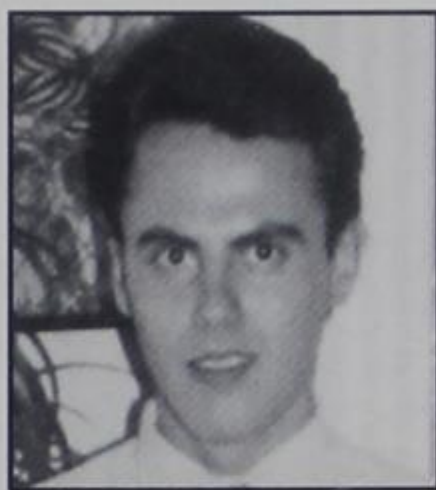
Τα γιορτινά παπούτσια ήταν λουστρίνια και τα καθημερινά λαστιχένια σανδάλια. Φορούσαν μάλλινα τσουράπια με νυχάκι, άσπρα συνήθως τις γιορτές, και μαύρα ή άλλο χρώμα για κάθε μέρα. Το σύνολο έδενε με σειρές από χρυσά φλουριά στο λαιμό και ασημένια ή χρυσά δαχτυλίδια.

Συνεχίζεται.

1939. Ασημοχωρίτισσες κοπέλες στο σιάδι του σχολείου, γιορτινή μέρα, με τις καλές φορεσιές τους. Από αριστερά: Ελευθερία Ζήκου, Ανδρομάχη Νάτση, Σοφία Τσεπέλη, Χρυσάνθη Πανταζή, Αρετή Πανταζή, Φωτεινή Γιαννούλη, Ελένη Χολέβα, Κατερίνα Νάσιου. (ΦΩΤΟ ΠΕΤΡΟΥ ΤΑΤΣΗ)

Με την ευκαιρία της επανакυκλοφορίας του αγαπημένου μας ασημοχωρίτικου περιοδικού, θα ήθελα να συγχαρώ

**Του Νικολάου
Θεολόγου**

και να ευχαριστήσω κατ' αρχήν το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας για την ωραία του αυτή εκδοτική πρωτοβουλία, καθώς επίσης και τον αγαπητό συγγραφέα μας Δημήτρη Γεωργάκη, ο οποίος είχε την καλή διάθεση να αναλάβει την ευθύνη της σύνταξης του περιοδικού κι έτσι να έχουμε ένα πανέμορφο περιοδικό, με ποικίλη ύλη, που το χαιρόμαστε όλοι.

Πιστεύω ότι, όπως σε κάθε περιοδικό, έτσι και στα "Ασημοχωρίτικα", θα περάσουν διάφορα μηνύματα από όλους τους συγγραφείς μας, όπως π.χ. μηνύματα αγάπης κι ενότητας, μηνύματα

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ

προοδευτικά κι ανανεωτικά, μηνύματα πολιτιστικά και πάρα πολλά άλλα.

Όμως, όσα μηνύματα κι αν υπάρξουν, νομίζω πως πάνω απ' όλα πρέπει να κυριαρχεί το κατεξοχήν σωτήριο μήνυμα: "ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ". Κι όταν λέμε "ρίζες", δεν εννοούμε μόνο τις πολιτιστικές ή τις ιστορικές, αλλά και τις Ελληνορθόδοξες ρίζες μας, χάρη στις οποίες επέζησε το έθνος μας μέχρι σήμερα. Στις παραδόσεις εκείνες και στις ηθικές αξίες που μας γαλούχησαν οι γονείς και οι παππούδες μας κι από τις οποίες δυστυχώς σήμερα, υποκύπτοντας στα διάφορα πονηρά μηνύματα των καιρών, κινδυνεύουμε να αποκοπούμε παντελώς.

Αυτές τις ρίζες πρέπει να αναζητήσουμε, να προσπαθήσουμε να τις αναζωογονήσουμε και πάνω σε αυτές, να στρέψουμε και τους αυριανούς Ασημοχωρίτες, τα παιδιά μας. Αυτός είναι ο μοναδικός δρόμος που θα μας οδηγήσει στην αληθινή ευτυχία και ειρήνη. Αυτή είναι η μοναδική "συνταγή" που θα μας κάνει να αγαπιόμαστε πραγματικά, να είμαστε δεμένοι μεταξύ μας και να ενδιαφερόμαστε για το καλό και την πρόοδο του όμορφου χωριού μας.

Επιστροφή στις ρίζες και στην παράδοση.

Λίγες σκέψεις για τη φιλία

Φιλία είναι να τρέφεις αισθήματα εκτίμησης και συμπάθειας για κάποιον άνθρωπο, να θέλεις την ευτυχία του, να χαίρεσαι και να αναζητάς τη συντροφιά του.

Πολλοί ονομάζουν φίλους τους ανθρώπους που συναναστρέφονται καθημερινά, αυτούς που απλά περνούν καλά μαζί τους ή αυτούς που τους είναι χρήσιμοι στη δουλειά τους. Φιλία με πραγματική αξία είναι αυτή που βασίζεται στην αλληλοεκτίμηση, στην εμπιστοσύνη και στην αμοιβαία αγάπη. Πολλές φορές οι άνθρωποι συμπαθούν εκείνους με τους οποίους έχουν ίδιες αξίες και ίδια ενδιαφέροντα κι εκείνους με τους οποίους

**Της Μαρίας
Θεολόγου.**

έχουν κοινό τόπο καταγωγής. Ουσιαστικό ρόλο πάντως, στη δημιουργία συμπάθειας διαδραματίζει και η συχνότητα αλληλεπίδρασης, η οποία νει στους ανθρώπους την ευκαιρία να γνωριστούν καλύτερα μεταξύ τους.

Εμείς, οι νέοι και οι νέες του Ασημοχωρίου έχοντας πολλά κοινά στοιχεία και διατηρώντας την επικοινωνία μεταξύ μας στις καλοκαιρινές διακοπές και στις εκδηλώσεις και δραστηριότητες του Συλλόγου έχουμε δημιουργήσει με την πάροδο του χρόνου μια τόσο καλή παρέα, που τις λίγες μέρες που βρισκόμαστε, όχι απλά περνάμε καλά και διασκεδάζουμε, αλλά χαιρόμαστε μαζί τη φύση και το όμορφο περιβάλλον του χωριού μας. Οι ατέλειωτες συζητήσεις και οι προβληματισμοί πάνω σε διάφορα θέματα, οι απολαυστικοί περίπατοι στην αγία Πα

Η μαρμαρωμένη κυψέλη

Οι εποχές διαβαίνουν γοργά κι αφήνουν πίσω τους μύριες αναμνήσεις. Αφήνουν χαμόγελα παιδικά αποτυπωμένα σε κιτρινωμένες φωτογραφίες. Αφήνουν χαλάσματα θλιβερά, σχολειά μαρμαρωμένα, για να θυμίζουν παλιές δόξες που δε φαίνεται να ξαναγυρίζουν πια. Οι καιροί αλλάζουν και η αγκαλιά του χωριού, οι ζεστές αγκαλιές των χωριών αδειάζουν απελπιστικά, για να θρέψουν υδροκέφαλες πόλεις με αμφίβολο προσανατολισμό.

Πορεία σκληρή, πορεία αμετάκλητη... Και δυστυχώς, μπορεί οι άνθρωποι να συνωστίζονται σε υπέρογκα και απέραντα αστικά κέντρα, όμως οι καρδιές τους ξεμακραίνουν όλο και πιο πολύ η μια από την άλλη. "Ποτέ άλλοτε" λέει ένας σύγχρονος διανοητής "οι στέγες των ανθρώπων δεν ήταν τόσο κοντά και οι καρδιές τόσο μακριά"...

Δυο μακρινές αλλά κοντινές μεταξύ τους εποχές, 1934 και 1938. Το ασημοχωρίτικο σχολειό σφύζει από ζωή. Ένα με-

στό μπουκέτο ολάνθιστα λουλούδια και τις δυο εποχές. Μπορεί να είναι εμφανής η εξωτερική ένδεια, αλλά αναμφισβήτητη η εσωτερική πληρότητα.

Μια κυψέλη γεμάτη παλμό, γεμάτη αγάπη, γεμάτη όνειρα. Ίσως ταπεινά' όμως αγνά, γλυκά σαν το θυμαρίσιο το μέλι.

1960. Παραπονεμένο, θαρρείς, το σχολειό καμαρώνει στην πλατεία του χωριού τα λίγα έστω μελίσσάκια που του απόμειναν. Σε λίγο κι αυτά θ' αλαργέψουν, θα χαθούν. Και η κυψέλη θα μείνει έρημη, μαρμαρωμένη, μελαγχολική. Όμως στο χρόνο ανθεκτική. Ίσως για να μας διδάσκει και μέσα στη σιωπή της τουλάχιστον να μένουμε όρθιοι, να αντιστεκόμαστε, να μη λησμονάμε και να ελπίζουμε...

σσκευή και στο χιονιαδίτικο γεφύρι, οι εκδρομές στο βουνό, η συμμετοχή στις εκδηλώσεις και τα πανηγύρια του χωριού, καθώς και των γειτονικών χωριών, είναι λίγες από τις κοινές μας εμπειρίες και οι φιλικές σχέσεις που έχουν αναπτυχθεί ανάμεσά μας είναι πολύ στενές. Η φιλία βέβαια είναι ένα αγαθό που πολύ δύσκολα αποκτάει κανείς και ακόμη πιο δύσκολα το διατηρεί. Είναι ένας δεσμός πολύ ευαίσθητος και εύθραυστος και αρκεί πολλές φορές μόνο μια παρεξήγηση για να τον διαλύσει. Γι' αυτό

Ασημοχωρίτικη συντροφιά στην Αθήνα, στου Φιλοπάππου, με θέα την Ακρόπολη.

χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή και φροντίδα.

Το Ασημοχώρι έχει μια νεολαία ενωμένη και αγαπημένη και εύχομαι να παραμείνει έτσι, γιατί είναι ωραίο να έχεις φίλους που νοιάζονται για σένα και στους οποίους πάντα θα βασίζεσαι και μάλιστα όταν αυτοί οι φίλοι είναι από τον τόπο το δικό σου, τον οποίο αγαπάς, αναπολείς και πάντα θα επιστρέφεις σ' αυτόν, όταν όλα τα άλλα σε έχουν κουράσει και απογοητεύσει.

Παιδιά του Ασημοχωρίου που πέρασαν στις Πανελλήνιες εξετάσεις του 1998

- Εύη Παν. Διαμαντοπούλου (κόρη Ευτυχίας Νούτση): Φιλολογικό Φίλοσ. Σχολής Αθηνών.
- Γεώργιος Νικ. Ζήκος : Τ.Ε.Ι Ηλεκτρολογίας Πατρών.
- Δημήτρα Νικ. Ζήκου : Τμήμα Φιλολογίας Φιλοσοφικής Σχολής Κρήτης.
- Ειρήνη Γεωρ. Κυρζίδη (κόρη Γεωργίας Γεωρ-

γάκη): Γεωπονική Αθηνών.

- Γεωργία Σωτ. Γιαννούλη : Τ.Ε.Ι. Πειραιά, Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων.

- Αγαθή Ανδρ. Γιαννούλη : Γεωπονική Θεσσαλονίκης.

Συγχαίρουμε όλα τα παιδιά και τους ευχόμαστε από καρδιάς καλή πρόοδο.

Ένας Ασημοχωρίτης επιστήμονας που διαπρέπει στην Αμερική

Ο Γιώργος Τάτσης, γιος του Πέτρου Τάτση είναι βιολόγος που διαπρέπει στην Αμερική. Είναι ένας διακεκριμένος επιστήμονας, ο οποίος παρά το νεαρό της ηλικίας του, έχει δώσει το δικό του, προσω-

Ο Γιώργος Τάτσης (στο κέντρο) ανάμεσα σε Ρώσους συναδέλφους του, σε κάποια από τις συνεργασίες τους.

πικό στίγμα στον ιατρικό χώρο της Αμερικής και φαίνεται να έχει τα φόντα για ένα ακόμη λαμπρότερο μέλλον.

Σήμερα είναι διευθυντής του τμήματος ερευνών καρδιακών παθήσεων του Νοσοκομείου Carolina's Medical Center του Charlotte κι έχει πραγματοποιήσει σημαντικές έρευνες πάνω στις αρρυθμίες της καρδιάς.

Να πούμε δε με την ευκαιρία αυτή, ότι ο Γιώργος είναι ενεργό μέλος του Συλλόγου Ασημοχωριτών του Charlotte.

Του ευχόμαστε πάντα προόδους κι επιτυχίες, στο υψηλό λειτούργημά του και πάντα αγάπη για την πατρίδα.

Μια Ασημοχωρίτισσα Αρσακειάδα

Με χαρά μάθαμε την επιτυχία της Άλκηστης Νούτση, κόρης του συγχωριανού μας Στέλιου Νούτση, στο Αρσάκειο της Εκάλης. Φαίνεται πως η οικογενειακή παράδοση στα γράμματα συνεχίζεται. Εμείς μαζί με τα συγχαρητήριά μας ευχόμαστε πάντα επιτυχίες και καλή πρόοδο.

Ασημοχωρίτες γιατροί

Δύο ακόμη γιατροί προστίθενται στη λίστα των Ασημοχωριτών γιατρών: Ο Μάνθος Ιω. Νούτσης, ο οποίος πήρε την ειδικότητα του παθολόγου και ήδη ασκεί το επάγγελμα, και η Γεωργία Θεοφ. Γιαννούλη, η οποία πήρε την ειδικότητα της δερματολόγου - αφροδισιολόγου.

Τους ευχόμαστε κάθε επιτυχία στη σταδιοδρομία τους

Επαναπατρισμός

Τον Οκτώβριο ήλθαν στην Ελλάδα από το Charlotte της Αμερικής, για μόνιμη εγκατάσταση, ο Νικόλαος Ευ. Γιώτης και η σύζυγός του Πηνελόπη. "Ξενιτεμένα πουλιά" που επέστρεψαν στην πρώτη τους φωλιά!

Τους καλωσορίζουμε και τους ευχόμαστε υγεία και χαρά.

Θερμή συνάντηση

Στις 20 Νοεμβρίου, με πρωτοβουλία των Αριστείδη Κων. Στεργίου, Νικολάου Μιχ. Στεργίου και Νικηφόρου Βασ. Στεργίου, έγινε σε ταβέρνα των Ιωαννίνων συνάντηση 50 Ασημοχωριτών (!) με σκοπό τη συζήτηση διαφόρων φλεγόντων θεμάτων του χωριού.

Κοινή κατάληξη και απόφαση της ενδιαφέρουσας αυτής συνάντησης ήταν: ΤΑΚΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΘΕΡΜΟΤΕΡΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ. Και πράγματι. Αφού ακολούθησε ένα θερμό γλέντι, το πρωί ανεχώρησαν για ένα πρώτο ομαδικό, θερμό ταξίδι στο Ασημοχώρι.

Ξενιτεμένα αδέρφια μας μιλούν στο περιοδικό μας

Η Βάγια Τάση - Στεργίου ζει με τον σύζυγό της Γεώργιο, το εξάχρονο αγοράκι τους Ηλία και τους γονείς της Νικόλαο και Ανθούλα Τάση στο Charlotte των Η.Π.Α. Εργάζεται σε δημόσια υπηρεσία της πόλης, λείπει από την Ελλάδα από πέντε χρονών και παρ' όλα αυτά αγαπάει υπερβολικά το Ασημοχώρι.

ΒΑΓΙΑ ΤΑΤΣΗ - ΣΤΕΡΓΙΟΥ

Στο τελευταίο ταξίδι της που έκανε το καλοκαίρι που μας πέρασε (το τέταρτο κατά σειρά) την είδαμε, τη χαρήκαμε για την ζωντάνια της και για την αγάπη της για το χωριό και τους χωριανούς και με ευχαρίστηση έκανε μαζί μας μια μικρή κουβεντούλα, την οποία καταγράψαμε και δημοσιεύουμε.

ΕΡΩΤ: Βάγια, πώς είδες το Ασημοχώρι σ' αυτό το τελευταίο σου ταξίδι;

ΑΠΑΝΤ: Ανανεωμένο και ωραίο.

ΕΡΩΤ: Πόσο σας λείπει στην Αμερική το χωριό;

ΑΠΑΝΤ: Οι μεγαλύτεροι σίγουρα νοσταλγούν το χωριό, αλλά κι εμείς οι νέοι έχουμε το μυαλό μας εδώ και θέλουμε να ερχόμαστε. Κι όσο πιο συχνά ερχόμαστε, τόσο πιο πολύ θέλουμε να ξανάρθουμε.

ΕΡΩΤ: Στο Charlotte υπάρχει μια μικρή ασημοχωρίτικη κοινωνία. Έχετε καλή επικοινωνία με ταξύ σας ;

ΑΠΑΝΤ: Πολύ καλή. Έχουμε αγάπη μεταξύ μας. Ανταμώνουμε όλοι, τότε στην εκκλησία, τότε σε γάμους και τότε σε διάφορες γιορτές. Εμείς οι νέοι ανταμώνουμε πολλές φορές τα Σαββατοκύριακα και κάνουμε παρέα, πράγμα που μας ευχαριστεί πολύ.

ΕΡΩΤ: Με άλλους Έλληνες που ζουν στην ίδια πόλη έχετε επικοινωνία ;

Η Βάγια με το γιο της Ηλία στο Ασημοχώρι

ΑΠΑΝΤ: Βεβαίως. Στο Charlotte υπάρχουν πολλοί Καρπενησιώτες και πολλοί Αραχωβίτες με τους οποίους έχουμε αδελφικές σχέσεις.

ΕΡΩΤ: Ποιος πιστεύεις ότι είναι ο κύριος συνδετικός κρίκος μεταξύ των αποδήμων Ελλήνων ;

ΑΠΑΝΤ: Η εκκλησία. Έχουμε μία ελληνική ορθόδοξη εκκλησία, στην οποία είμαστε γραμμένοι πάνω από χίλιες οικογένειες και είμαστε πολύ δεμένοι μ' αυτή. Εκκλησιαζόμαστε όλοι εκεί και συμμετέχουμε σε διάφορες εκδηλώσεις που οργανώνει. Οι νέοι μαθαίνουν παραδοσιακούς χορούς και δίνουν διάφορες παραστάσεις. Επίσης κάθε χρόνο τον Σεπτέμβριο έχουμε ένα μεγάλο φεστιβάλ μέσα από το οποίο προβάλλεται η Ελλάδα, ο πολιτισμός της και η Ορθοδοξία. Η εκκλησία γενικά μας ενώνει.

ΕΡΩΤ: Τι σημαίνει για σας εκεί ένα ασημοχωρίτικο έντυπο;

ΑΠΑΝΤ: Όταν σταμάτησε "ΤΟ ΑΣΗΜΟΧΩΡΙ" στενοχωρηθήκαμε πολύ. Αναρωτηθήκαμε όλοι τί θα μας ενώνει πλέον με το χωριό. Οπότε, όταν λάβαμε το πε-

ριοδικό, ήταν για μας μια μεγάλη έκπληξη. Μόλις το πήραμε, δεν χορταίναμε να το διαβάζουμε. Μας έδωσε μεγάλη χαρά.

ΕΡΩΤ: Ζητάμε μέσα από τις σελίδες του τη συνεργασία όλων των Ασημοχωριτών και ιδιαίτερα των ξενιτεμένων. Πιστεύεις ότι θα υπάρξει ανταπόκριση;

ΑΠΑΝΤ: Το πιστεύω. Κι εγώ η ίδια είμαι πρόθυμη να βοηθήσω.

ΕΡΩΤ: Έχεις κάποιο μήνυμα που θάθελες να αφήσεις φεύγοντας ;

ΑΠΑΝΤ: Το χωριό μας είναι μικρό, λίγο - πολύ είμαστε όλοι συγγενείς και δεν πρέπει να αφήνουμε τις διαφορές να υψώνονται σαν τείχη ανάμεσά μας. Να είμαστε πάντα αγαπημένοι!

Η ΠΟΙΗΣΗ

Ηπειρος

Αρχοντοπούλα του βορρά,
Στολίδι, την Ελλάδα αφορά,
της Ηπείρου την ιστορική πορεία,
και των Ηπειρωτών η λατρεία.

Στα μήκη της γης, τα πλάτη,
οι Ηπειρώτες φορτωμένοι στην πλάτη,
τον πολιτισμό τους και την ιστορία,
την ελπίδα και τη νοσταλγία.

Την υπόσχεσή τους κρατούν ευλαβικά,
της επιστροφής υπομονετικά,
ένα μπουκέτο γεμάτο ελπίδα,
για μονάκριβη πατρίδα.

Κρέμονται από τις αναμνήσεις,
του παρελθόντος οι συγκινήσεις.
Της ζωής το πέρασμα ψάχνουν,
το μυστικό θησαυρό τους φτιάχνουν.

Μοναδικοί, σπάνιοι ευεργέτες
της δουλειάς, της υπομονής εφευρέτες.
Μεγάλοι οι απανταχού Ηπειρώτες
φημισμένοι, δοξασμένοι πατριώτες.

11-6-97 Ειρήνη Οικονόμου- Σταματάκη

Ο Έλληνας δαπανά τεράστια ποσά, στη ζωή του για να αποκτήσει κάποιο νόσημα, κι αφού το αποκτήσει, τότε ξοδεύει πολύ περισσότερα για να το αντιμετωπίσει.

Ενώ η Ελλάδα πριν είκοσι χρόνια συγκαταλέγεται στις τελευταίες ευρωπαϊκές χώρες σε ότι αφορά τη συχνότητα καρδιαγγειακών νοσημάτων, τώρα συγκαταλέγεται σε πολύ υψηλότερες κλίμακες. Αυτό είναι το αποτέλεσμα κυρίως μη σωστής / λαθεμένης διατροφής και αλλαγής του τρόπου ζωής και των συνηθειών του (καθιστική ζωή, stress, κάπνισμα, κατανάλωση αλκοολούχων ποτών). Τελικά, ενώ οι Ευρωπαίοι και κυρίως οι Αμερικανοί δίνουν πολύ μεγάλη σημασία στην πρόληψη των νοσημάτων, είτε είναι αυτά καρδιαγγειακά νοσήματα, είτε καρκίνος, είτε AIDS, ο Έλληνας αμελεί τον τακτικό προληπτικό ιατρικό έλεγχο και συχνά μάλιστα αδιαφορεί πλήρως για αυτόν. Το κοινωνικό κόστος της αδιαφορίας αυτής είναι ανυπολόγιστο. Ο Έλληνας δαπανά τεράστια ποσά στη ζωή του για να αποκτήσει κάποιο νόσημα (π.χ. καρδιαγγειακά με το να τρώει περισσότερό του δέοντος, να πίνει πολύ και να καπνίζει πολύ). Αφού λοιπόν ξοδέψει όλα αυτά τα χρήματα και αφού αποκτήσει πρόβλημα όσον αφορά υγεία του, τότε ξοδεύει πολύ περισσότερα για να το αντιμετωπίσει.

Η πρόληψη, καλύπτοντας τα περισσότερα ιατρικά θέματα, είναι ίσως η μόνη άμυνα μας και η μόνη ελπίδα μας. Το σημαντικό είναι ότι πέρα από το κοινωνικοοικονομικό πρόβλημα, η πρόληψη αγγίζει και θέματα καλλιέργειας του ατόμου, έχει σχέση με το μορ-

Διατροφή

φωτικό του επίπεδο, την κοινωνική θέση του μέσα στο ανθρώπινο σύνολο, και τη διαφώτιση του από τους ειδικούς ιατρούς, ψυχολόγους, κοινωνιολόγους, επιστήμονες ή από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, έντυπα, βιβλία. Η ευαισθητοποίηση του ατόμου με θέματα προληπτικής ιατρικής, αρχίζει μέσα από την οικογένεια και συνεχίζεται στο σχολείο, στο περιβάλλον και στην κοινωνία που ζει. Ειδικότερα, κάποιος που έχει σχέση (άμεση ή έμμεση) με ιατρούς ή γενικότερα με ειδικούς σε θέματα υγείας είναι πιο ευαισθητοποιημένος σε θέματα προληπτικής ιατρικής, όπως επίσης είναι το ίδιο ευαισθητοποιημένος και όταν ζει σε περιβάλλον με κάποιον ασθενή ο ο-

ποίος αντιμετωπίζει χρόνια και μη σοβαρά ή ακόμη ήπια νοσήματα.

Στην Ευρώπη το 25% των θανάτων οφείλονται σε καρκίνο. Υπολογίζεται ότι αν μέχρι το 2000 οι πληθυσμοί της Ευρώπης δεν συλλάβουν την τεράστια σημασία της ιατρικής πρόληψης, το ποσοστό των θανάτων από καρκίνο θα ξεπεράσει το 30%.

Ο τακτικός ιατρικός προληπτικός έλεγχος (test pap, μαστογραφία, εξέταση προστάτου, μικροβιολόγος έλεγχος) έχει σαν αποτέλεσμα την πρόωμη διάγνωση, όχι μόνο του καρκίνου, αλλά και κάθε ασθένειας και σαφώς αυτό αποτελεί προϋπόθεση για τη σωστή αντιμετώπισή της, την αύξηση του μέσου όρου ζωής και τη μείωση, τόσο της θνησιμότητας, όσο και θνητότητας κάθε νοσήματος

Ειρήνη Οικονόμου
Σταματάκη
Ασημοχωρίτισσα
Ιατρός
ειδ. παθολόγος -
καρδιολόγος
Νοσοκομείο "ΥΓΕΙΑ"

ΑΣΗΜΟΧΩΡΙΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ

Η Τριανταφυλλιά Στεργίου - Σταθοπούλου, προτείνει: Τσιρβίτσι Κοτόπουλο

Καβουρδίζουμε το κοτόπουλο με λάδι, κρεμμύδι, πιπεριά, αλάτι και πιπέρι. Αφού καβουρδιστεί καλά, ρίχνουμε τη σάλτσα. Καβουρδίζεται και με τη σάλτσα και μετά ρίχνουμε νερό και βράζει.

Μόλις βράσει το κοτόπουλο, το βγάζουμε από την κατσαρόλα, καίμε βούτυρο σε ένα τηγάνι, ρίχνουμε μέσα αλεύρι (ποσότητα ανάλογη με τις μερίδες) και το ανακατεύουμε καλά μέχρι να κοκκινίσει. Το βγάζουμε από τη φωτιά και το αφήνουμε λίγο να κρυώσει.

Κατόπιν το διαλύουμε με νερό. (Αν το αλεύρι κρυώσει πολύ, το νερό πρέπει να είναι χλιαρό. Αν είναι ακόμη ζεστό, το νερό πρέπει να είναι κρύο). Το ανακατεύουμε καλά για να μη σβολιάσει και το ρίχνουμε στην κατσαρόλα με τη σάλτσα. Τότε κανονίζουμε πόσο αραιό ή πηχτό το θέλουμε, προσθέτοντας ανάλογη ποσότητα νερού. Μετά το βράζουμε όλο μαζί μέχρι να χυλώσει.

Και ύστερα...καλή σας όρεξη!

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Εισαγωγή

Πρόθεσή μας είναι στις σελίδες αυτές να γνωρίσουμε την Ήπειρο. Θα δούμε συνοπτικά τη γεωγραφική θέση της περιοχής και των νομών της και στη συνέχεια θα την περιδιαβούμε κυρίως από την ιστορία και την αρχαιολογία της.

Θα ξεκινήσουμε το οδοιπορικό αρχικά από την ιστορία συνολικά όλης της Ηπείρου. Δεν θα σταθούμε στις ιστορικές λεπτομέρειες, γιατί αυτό θα είναι πολύ κουραστικό για όλους μας. Θα κάνουμε στάσεις στους σπουδαιότερους σταθμούς της και θα μνημονεύσουμε ό,τι κατά την κρίση μας είναι αξιομνημόνευτο. Θα πάμε όσο μακρύτερα στο παρελθόν της μπορέσουμε. Προκαταβολικά δηλώνω πως αυτό το ταξίδι θα μας οδηγήσει 40.000 έτη πίσω. Γιατί η Ήπειρος, κι αυτό μπορεί να το κανχιέται, είναι από τις περιοχές της Ευρώπης που πρώτες κατοικήθηκαν, αν δεν είναι η πρώτη.

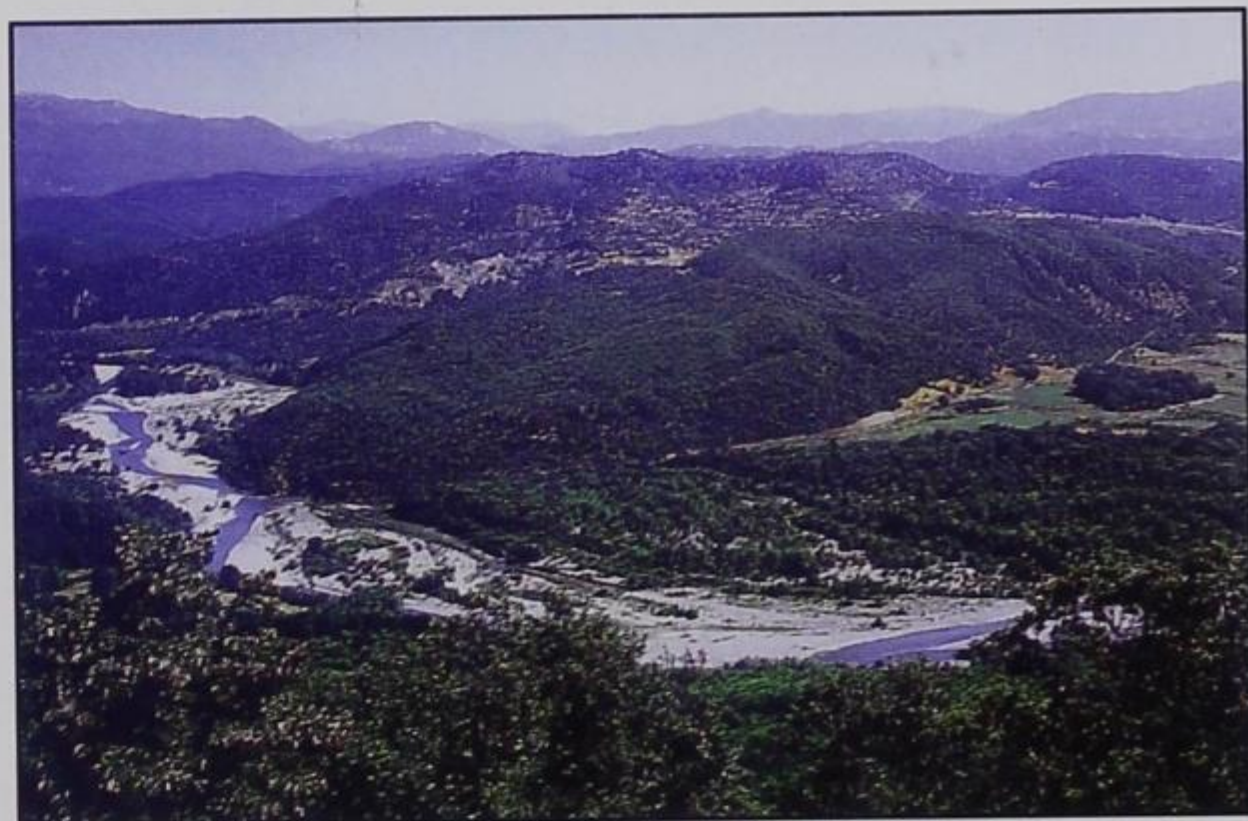
Αφού περιδιαβούμε στην ιστορία των ανθρώπων της ελληνικής αυτής περιοχής, θα σταθούμε, με οδηγό τη γεωγραφία, στους νομούς της έναν - ένα χωριστά και θα γνωρίσουμε ό,τι πιο αξιόλογο έχει να παρουσιάσει από την αρχαιότητα μέχρι τις μέρες μας κάθε μικρό ή μεγάλο κομμάτι της Ηπείρου. Η ιστορία, η αρχαιολογία, η μυθολογία έχουν αφήσει βαθιά σημάδια και σ' αυτό το κομμάτι της Ελλάδας. Πρόθεσή μας, λοιπόν, είναι να τα γνωρίσουμε όσο καλύτερα γίνεται. Θα επιδιώξουμε ακόμη να φωτίσουμε τα κείμενα με φωτογραφίες και ποιήματα γραμμένα για την Ήπειρο τόσο από τη δημοτική όσο και από τη λόγια παράδοση. Θα αναφέρουμε ακόμη τις πηγές από όπου αντλήσαμε τις πληροφορίες μας, πλην όμως, επειδή στο παρόν τεύχος υπάρχει στενότητα χώρου, θα τις δημοσιεύσουμε στο επόμενο.

Της Χρύσας
Χρονοπούλου -
Πανταζή
Φιλολόγου

1971. Μερικές ακόμη γεωγραφικές πληροφορίες μάς λένε πως τα εννέα δέκατα του εδάφους της είναι ορεινά. Περισσότερες από 15 κορυφές των βουνών της ξεπερνούν τα 2000 μέτρα σε ύψος και ανάμεσά τους η κορυφή του Σμόλικα, 2637 μέτρα, η δεύτερη στην Ελλάδα μετά τον Όλυμπο.

Τα πεδινά τμήματα της Ηπείρου είναι ελάχιστα και βρίσκονται κυρίως στις παράκτιες περιοχές και τις κοιλάδες που δημιουργήσαν κατά βάση οι ποταμοί της με τις προσχώσεις και τη ροή τους. Γνωστές κοιλάδες είναι οι κοιλάδα του ποταμού Καλαμά βόρεια, ο οποίος στις εκβολές του διευρύνεται και σχηματίζει την πεδιάδα της Ηγουμενίτσας. Νοτιότερα ανάμεσα στην Παραμυθιά και στην Πάργα βρίσκονται οι πεδιάδες της Παραμυθιάς και του Μαργαριτιού. Πιο νότια ακόμη βρίσκεται η πεδιάδα του Φαναριού, που σχηματί-

Ποταμός Αώος.

σθηκε μετά την αποξήρανση της Αχερουσίας Λίμνης. Αλλά η μεγαλύτερη και σημαντικότερη για την οικονομία της Ηπείρου πεδιάδα είναι η πεδιάδα της Άρτας ή Αμβρακική, που συνεχίζεται με τις πεδιάδες της Πρέβεζας και της Φιλιππιάδας. Η μεγάλη αυτή πεδινή έκταση βρίσκεται στις εκβολές των ποταμών Άραχθου και Λούρου.

Οι πλούσιες βροχοπτώσεις στην περιοχή και η κατεύθυνση των βουνών της από Β. προς Ν. ευνόησαν τη δημιουργία πολλών ποταμών. Σημαντικό είναι να επισημάνουμε εδώ πως η βορειοδυτική περιοχή της Ηπείρου θεωρείται το σπουδαιότερο υδροκριτικό σημείο της χώρας, το σημείο όπου κρίνεται η πορεία των υδάτων και κατευθύνονται άλλα προς την Αδριατική, άλλα προς το Ιόνιο, άλλα προς το Αιγαίο. Στην περιοχή αυτή έχουν τις πηγές τους ο Αώος, ο Πηνειός, ο Άραχθος, ο Αχελώος, ο Λούρος, ο Θύαμις ή Καλαμάς

ΗΠΕΙΡΟΣ

Η γεωγραφία

Η Ήπειρος βρίσκεται στη ΒΔ Ελλάδα. Βρέχεται από τα νερά του Ιονίου Πελάγους στα δυτικά της και γειτονεύει βόρεια με την Αλβανία, νότια με τη Δυτική Στερεά, και ανατολικά με τη Δυτική Μακεδονία. Η έκτασή της είναι 9.203 τετραγ. χιλιομ., δηλ. τα 6,98% του συνόλου της χώρας, και ο πληθυσμός της 310.344 χιλιάδες κάτοικοι, σύμφωνα με την απογραφή του

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 30

Πόσο όμορφη ήταν παλιά η ζωή στο χωριό! Υπήρχε φτώχεια, αλλά δεν την καταλαβαίναμε εμείς τα παιδιά. Ίσως γιατί δεν ξέραμε τίποτα καλύτερο. Είχαμε μέσα μας αγάπη γι' αυτό που ζούσαμε και το χαιρόμασταν πολύ.

Η Αριστέα Στεργίου θυμάται..

Θυμάμαι, η μεγαλύτερη χαρά μας ήταν να πηγαίνουμε να βόσκουμε τα κατσίκια ή να κόβουμε κλέτσιο γι' αυτά. Η κάθε μια είχε τα "μανάρια" της κι όταν τα φωνάζαμε, έτρεχαν κοντά μας χοροπηδώντας κι εμείς τρελαινόμασταν απ' τη χαρά μας.

Εμείς τα παιδιά, δεν ξέραμε τότε από μακρινά ταξίδια και τέτοια πράγματα. Τα μόνα μακρινά ταξίδια μας ήταν στα ξωκκλήσια. Πηγαίναμε κάθε τόσο όλα τα κορίτσια κι ανάβαμε τα καντήλια και είχαμε μεγάλη χαρά γι' αυτό. Ευλαβούμασταν πολύ τους αγίους τους και ίσως γι' αυτό είδαμε κάποια θαυμαστά πράγματα, που δεν θα τα ξεχάσουμε ποτέ...

Θυμάμαι μια φορά, είχαμε πά-

Τα μακρινά μας ταξίδια στα ξωκκλήσια

ει στον άγιο Σπυρίδωνα εγώ, η Χαρίκλεια Τσεπέλη και η Γεωργία η ξαδέλφη μου κι είχαμε μαζί μας και την Κούλα Τσεπέλη. Είμασταν τότε Πέμπτη - Έκτη Δημοτικού, ενώ η Κούλα ήταν 2 ή 3 χρόνων. Ανάψαμε τα καντήλια, προσκυνήσαμε και πήγαμε να φύγουμε. Η Κούλα όμως, κοιτάζοντας προς την Ωραία Πύλη, λέει: "Εγώ θα φιλήσω το χέρι του παππούλη!". "Ποιανού παππούλη;" της λέμε εμείς. "Δεν βλέπετε τον παππούλη με τα άσπρα γένια και το θυμιατό που μας θυμιατίζει;!". Τα ραχθήκαμε τότε και την πήραμε να φύγουμε. Αυτή όμως επέμενε. Ήθελε να φιλήσει το χέρι του παππούλη!... Ήταν σίγουρα ο άγιος Σπυρίδωνας, αλλά πού να το καταλάβουμε εμείς τότε!

Άλλη μια φορά είχαμε πάει στον άγιο Δημήτριο, εγώ και η Γεωργία Ζήκου. Είμασταν τότε 13-14 χρονών. Αφού ανάψαμε τα καντήλια, γυρίσαμε για το χωριό από το δρόμο της Ποταμιάς. Στο ύψος του εικονίσματος που είναι

λίγο πιο κάτω από τον άγιο Νικόλαο, αισθανθήκαμε μια δυνατή λάμψη να έρχεται από απέναντι. Γυρίζουμε και τι να δούμε... Η εκκλησία ήταν λουσμένη μέσα στο φως και ούτε που τη βλέπαμε από τη μεγάλη λάμψη που είχε!!! Εμείς πανικοβληθήκαμε, γιατί νομίσσαμε ότι πήρε φωτιά από τα καντήλια και δεν ξέραμε τι να κάνουμε. Έπειτα από λίγο υποχώρησε αυτό το φως και είδαμε τα έξι καντήλια να λάμπουν (αν είναι δυνατόν να φανούν από μακριά!). Όμως σε λίγο χάθηκαν κι αυτά και φάνηκε κανονικά η εκκλησία! Ταραγμένες τότε τρέξαμε στον παπα-Βαγγέλη Ζήκο και του είπαμε όλα αυτά που είδαμε κι εκείνος συγκινημένος μας είπε: "Είστε αθώα, τρέχετε στις εκκλησίες κι ο Θεός σας φανέρωσε αυτό το θαύμα"...

Έτσι όμορφα κι απλά περνούσε τότε η ζωή. Με τέτοιες χαρές και συγκινήσεις. Πού είναι όμως σήμερα εκείνες οι αγνές κι απονήρευτες εποχές;

ΣΚΕΠΤΟΜΑΙ ΚΑΙ ΓΡΑΦΩ

Μαθητικές εκθέσεις

Ο μικρός μου Παράδεισος

Μια ακόμη μέρα στη μονότονη πόλη. Μια ακόμη μέρα που η καρδιά μου αναζητάει κάτι ξεχωριστό, κάτι ζεστό, κάτι δικό μου.

Και να. Καθώς τακτοποιώ τα πράγματά μου, βρίσκω μια φωτογραφία του χωριού μου. Χαμογελώ και με την φαντασία μου μεταφέρομαι εκεί μακριά

Καθώς αντικρίζω την Αγία Παρασκευή νιώθω ένα ρίγος να με διαπερνά...

στον αγαπημένο μου χώρο.

Η διαδρομή πάντα το ίδιο ευχάριστη, σαν τις τόσες και τόσες επισκέψεις μου στο χωριό. Πλησιάζω και η καρδιά μου χτυπά δυνατά. Καθώς αντικρύζω την Αγία Παρασκευή, νιώθω ένα ρίγος να με διαπερνά. Ένα παράξενο συναίσθημα φωλιάζει μέσα μου, κάτι όμορφο και δυνατό. Προχωρώντας ξεπροβάλλει μπροστά μου το χωριό. Αντικρύζω τα γνώριμα σπίτια

"Η ΒΡΑΔΥΝΗ" ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ

Η ζωή στο χωριό είναι η ζωή στον παράδεισο. Το να αφήνεις ένα μικρό κομματάκι σου στο χωριό, είναι μια υπόσχεση ότι κάποτε θα γυρίσεις πίσω.

Η επιστροφή στις ρίζες όμως, δεν πραγματοποιείται μόνο μέσω της φαντασίας. Μπορείς να την κάνεις πραγματικότητα, ακόμα και μέσα από τις σελίδες ενός περιοδικού και στη συγκεκριμένη περίπτωση του περιοδικού "Τα Ασημοχωρίτικα", που αντικατέστησε στις καρδιές των χωριανών και μη το περιοδικό "Ασημοχώρι", που έπειτα από μία πορεία 25 ετών στο χώρο έπαψε να κυκλοφορεί.

Ο σύλλογος Ασημοχωριτών "Η Πρόοδος", συνδέει και δημιουργεί τις απαραίτητες αναφορές, κοινωνικές και πολιτιστικές, ανάμεσα στους Ασημοχωρίτες όπου κι αν βρίσκονται. Ο Δημήτρης Γεωργάκης, που

έχει αναλάβει τη σύνταξη του εντύπου και οι συνεργάτες του, μέσα από τις σελίδες αυτού του περιοδικού, σας εύχονται το πιο θερμό "καλώς ήρθατε", σ' έναν κόσμο που μοιάζει, αλλά κι είναι παραμυθένιος: στην ελληνική φύση και ύπαιθρο που γέννησε τον ελληνικό πολιτισμό. Επιστροφή στις ρίζες λοιπόν...

"ΠΡΩΪΝΑ ΝΕΑ" "ΤΑ ΑΣΗΜΟΧΩΡΙΤΙΚΑ"

Ένα περιοδικό αξιώσεων του Συλλόγου Ασημοχωριτών Αθηνών "Η ΠΡΟΟΔΟΣ"

Είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια ο παπα - Διονύσης Τάτσης, από το όμορφο χωριό Ασημοχώρι Κονίτσης, εξέδιδε το περιοδικό "ΑΣΗΜΟΧΩΡΙ". Δυστυχώς όμως ο υπέροχος αυτός άνθρωπος κάποτε κουράστηκε, με αποτέλεσμα να διακόψει την έκδοσή του.

Η διακοπή της έκδοσης για τους Ασημοχωρίτες ήταν μεγάλο πλήγμα και δεν άντεξαν ύστερα από τόσα

χρόνια να αποχωριστούν το περιοδικό, το οποίο προέβαλε μέσα από τις στήλες του όλα όσα γινόταν και αφορούσαν το όμορφο Ασημοχώρι.

Έτσι ο Σύλλογος Ασημοχωριτών Αθηνών "Η ΠΡΟΟΔΟΣ" πήρε τη μεγάλη απόφαση και σήμερα κυκλοφόρησε το πρώτο τεύχος, Άνοιξη 1998, με 24 έγχρωμες σελίδες και με τίτλο "ΤΑ ΑΣΗΜΟΧΩΡΙΤΙΚΑ". Το περιοδικό, αν και εκδίδεται για πρώτη φορά, το διακρίνει η σοβαρότητα, με ένα άριστο περιεχόμενο και περιλαμβάνει άρθρο του διακεκριμένου δικηγόρου κ.Μιχάλη Μαρτσέκη με θέμα: "Αναγκαστικές Συνενώσεις χωριών σε Δήμους", "Νέα από το χωριό", "Ιστορίες του παλιού καιρού", "Ναρκωτικά" και πολλά άλλα θέματα, που αφορούν τους Ασημοχωρίτες της αποδημίας και του χωριού.

Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε, ότι το περιοδικό είναι μεγάλων αξιώσεων και δαπανηρό, αν ληφθεί υπ' όψιν ότι το χαρτί είναι ιλουστρασιόν με τετραχρωμίες κι άριστη εκτύπωση.

Εμείς να ευχηθούμε να συνεχίσουν με την ίδια αγάπη, όπως ο παπά- Διονύσης την έκδοση του περιοδικού, γιατί μέσα από αυτό θα ακουστούν και θα γραφούν όσα αφορούν το Ασημοχώρι. Τώρα μάλιστα που ο "Καποδίστριας" θα δημιουργήσει πολλά προβλήματα "τα Ασημοχωρίτικα" θα έχουν τη δυνατότητα να αμυνθούν και να φωνάξουν ό,τι προκύψει για το χωριό κι είμαστε βέβαιοι ότι θα τύχει θερμής υποδοχής απ' όλους τους Ασημοχωρίτες

Ο ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΣ Β. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ

Να ευχηθούμε στον δραστήριο Πρόεδρο του νέου Δ.Σ. των Ασημοχωριτών Αθηνών Βασίλειο Γιαννούλη, κάθε επιτυχία στα καθήκοντά του.

Προς "Τα Ασημοχωρίτικα"

Κάθε φορά που πέφτουν στα χέρια μου ή στα μάτια μου περιοδικά φροντισμένα από ολιγάριθμες ομάδες μικρών απομακρυσμένων κι ακριτικών χωριών, χαίρομαι ιδιαίτερα. Ένα από αυτά τα περιοδικά είναι και "τα Ασημοχωρίτικα". Μάλιστα το πρώτο τεύχος μου το έστειλαν ευγενώς οι εκδότες του και τους ευχαριστώ πολύ γι' αυτό. Το Ασημοχώρι το γνώρισα (την πλούσια ιστορία του, τον πολιτισμό του και τα σημερινά μεγάλα του προβλήματα) από το περιοδικό "Ασημοχώρι" του σωστού, δυναμικού κι αθόρυβου Ασημοχωρίτη π.Διονυσίου Τάτση, του οποίου η διακοπή πολύ μας ξάφνιασε και μας λύπησε.

"Τα Ασημοχωρίτικα", με την πρώτη τους εμφάνιση φορώντας τα καλά τους και τον συνωτισμό των Ασημοχωριτών που θέλουν να μιλήσουν για το χωριό τους, δείχνουν ευοίωνα σημάδια ατελείωτης κυκλοφορίας.

Θερμά λοιπόν συγχαρητήρια σε σας τους λίγους, αλλά δυναμικούς, που αναλάβατε αυτή τη μεγάλη προσπάθεια. Την προσπάθεια, απ' ενός το περιοδικό τούτο να αποτελέσει τον συνδετικό κρίκο των απανταχού Ασημοχωριτών και ιδιαίτερα στους Ασημοχωρίτες που ζούνε μακριά κι απομονωμένα από την γενέτειρά τους, των οποίων η αγωνία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 30

και χιλιάδες αναμνήσεις με πλημμυρίζουν. Το πράσινο δεσπόζει παντού. Η αρμονία της φύσης με γαληνεύει και το μυαλό μου ταξιδεύει στα όμορφα τοπία του χωριού, όπου έχω ζήσει πολλές ξεχωριστές στιγμές:

Στο λάκκο του χωριού, εκεί όπου το νερό κυλά ανάμεσα στα γκριζωπά βράχια, εκεί όπου τόσες και τόσες φορές περπάτησα ξέγνοιαστα και απόλαυσα το υπέροχο τοπίο. Στα γραφικά εκκλησάκια, στο καθένα από τα οποία

η ευωδία και η πανοραμική θέα σε μεθούν.

Αλήθεια, τί ομορφιά! Τί χαρά... Όπου και να στρέψεις το βλέμμα σου αντικρύξεις το μικρό σου Παράδεισο, που ξέρεις ότι κάθε φορά που θα σου λείψει, δεν έχεις παρά να κλείσεις τα μάτια σου και να τον φανταστείς. Ν' ανοίξεις την καρδιά σου και να τον βρεις. Και να τον απολαύσεις!

**Ντίνα Παν. Πούλιου
Α' Λυκείου
Υβόννη Ευ. Νικολάου,
Γ' Γυμνασίου**

Αγαπητέ κ. Γεωργάκη...

Χαίρομαι που σας ξανασυναντώ μα-
χόμενον, πριν με "Το Λισκάτσι" και "το
Ασημοχώρι", τώρα δε με "Τα Ασημοχω-
ρίτικα".

Πολύ ωραία η προσπάθειά σας, γι'
αυτό κι εγώ εθεώρησα σκόπιμον, παρά
την έλλειψη χρόνου, να σας γράψω λί-
γες σκέψεις για "τα Ασημοχωρίτικα", δεί-
χνοντας έτσι την εκτίμησή μου, αλλά και
την συμπαράστασή μου.

Εύχομαι ο ενθουσιασμός σας και των
συνεργατών σας να παραμείνει αμείω-
τος και ποτέ κανένα εμπόδιο να μη σας
κάνει να λυποψυχήσετε και να εγκατα-
λείψετε αυτά σας τα ενδιαφέροντα, τα
οποία σίγουρα είναι προσφορά στον τό-
πο μας και στην πατρίδα μας, εν στενή
και ευρεία έννοια. Αλλά και το ταλέντο
σας με τα σκίτσα συνεχίστε το, είναι πο-
λύ ωραία και λένε πολλά.

Με πολλήν εκτίμησιν

**Ιωάννης Παπαϊωάννου, Συμβολαιο-
γράφος., Κόνιτσα**

Αγαπητοί συμπατριώτες

Σας συγχαίρω για την ωραία σας
προσπάθεια. Είναι μια πολύ καλή δου-
λειά και εύχομαι να συνεχίσετε με το ί-
διο ενδιαφέρον και τον ίδιο ενθουσια-
σμό να προβάλλετε το πανέμορφο χω-
ριό σας, αλλά και τα μεγάλα ηπειρώτικα
ιδεώδη.

Προσφέρω το συμβολικό ποσό των
5000, σαν ένα μικρό δείγμα αδελφικής
αγάπης και πατριωτικής αλληλεγγύης.
Και πάλι συγχαρητήρια

Ηλίας Κάλλης

**τ. πρόεδρος Σαρακατσαναίων Ηπει-
ρωτών. Αθήνα.**

Αγαπητέ φίλε Τάκη

Όπως γνωρίζεις, αποφεύγω να γρά-
φω σε τοπικά περιοδικά, καθώς και ω-
ραία λόγια για κάποιους, για να μη θεω-
ρηθεί ότι 'λιβανίζω' πρόσωπα. Τώρα ό-
μως αισθάνομαι την ανάγκη να σε συγ-
χαρώ για το περιοδικό που επιμελείσαι.
Άλλωστε, πάντα εκτιμούσα ιδιαίτερα τα
ταλέντα σου, τα οποία δεν αξιοποίησες.

Με την ευκαιρία αυτή θέλω να συγχα-
ρώ και τον πρόεδρο του Συλλόγου μας
μας Βασίλη Γιαννούλη για την προσφο-
ρά του στο Σύλλογο, χρόνια τώρα, α-
κούραστα και δαπανώντας χρόνο και
χρήμα από την τσέπη του.

Ο Βασίλης είναι τίμιος, ειλικρινής και
έχει να παρουσιάσει πολύ έργο στο Σύλ-
λογο και το χωριό, όπως πολλά πρόσφε-
ρε στο Ασημοχώρι και ο προπάππος του
Βασιλάκης Γιαννούλης.

Παρακαλώ να μου συγχωρεθούν τα

παραπάνω επαινετικά λόγια, αλλά θεω-
ρώ ότι κάποτε πρέπει να αναγνωρίζεται
η προσφορά του καθενός ως ελάχιστη
αμοιβή.

Εδώ δρώμαι της ευκαιρίας να κά-
νω δύο προτάσεις προς το Δ.Σ. του Συλ-
λόγου.

1) Να δίνονται χρήματα από το κλη-
ροδότημα, εφ' όσον είναι νόμιμο, στους
έχοντες ανάγκη συγχωριανούς μας, κα-
θώς και ένα ποσό κατά έτος στους δια-
μένοντες μόνιμα στο χωριό.

2) Να θεσπιστούν παγίως ορισμένα
κριτήρια για τις υποτροφίες, έτσι ώστε
όσοι διεκδικούν την υποτροφία να υπο-
βάλλουν μαζί την αίτηση και τα απαραί-
τητα δικαιολογητικά. Κατ' εμέ πρέπει να
δίδονται μόρια σε κάθε υποψήφιο και ό-
ποιος συγκεντρώσει τα περισσότερα
μόρια να παίρνει τα χρήματα. Τα μόρια
αυτά να δίδονται ως εξής:

1) Ορφανά από ένα γονέα, 5 μόρια.

2) Ορφανά από δύο γονείς, 15 μόρια.

3) Εάν ο τόπος φοίτησης είναι αλλού
από τον τόπο κατοικίας των γονέων, 15
μόρια.

4) Εάν υπάρχουν και άλλα αδέλφια,
για κάθε αδελφό ή αδελφή, 5 μόρια.

5) Από το συνολικό οικογενειακό ει-
σόδημα που θα φαίνεται από τη φορο-
λογική δήλωση, να αφαιρούνται 5 μόρια
για κάθε εκατομμύριο.

6) Για κάθε πτυχίο ξένης γλώσσας
(σε επίπεδο Proficiency) να προστίθε-
νται 5 μόρια.

7) Στο σύνολο των μορίων να προστί-
θεται ο βαθμός του Λυκείου.

Αυτός που θα βγάζει τα πιο πολλά
μόρια, να παίρνει την υποτροφία.

Παρακαλώ το Δ.Σ. και το Νομικό Σύμ-
βουλο του Συλλόγου να μου απαντή-
σουν γραπτώς.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση

Στέλιος Νούτσης

Συγχαρητήρια για την όμορφη προ-
σπάθεια. Το καμαρωμένο μας χωριό σί-
γουρα το αξίζει. Στέλνω και φωτογρα-
φίες για το περιοδικό.

**Ευθαλία Στεργίου - Χρηστάκη
Ιωάννινα**

Συγχαρητήρια

Θέλω να εκφράσω τα εγκάρδια συγ-
χαρητήριά μου στην Ασημοχωρίτισσα
Δήμητρα Νικ. Ζήκου που ύστερα από
λίαν επιτυχείς εξετάσεις για πρώτη φο-
ρά πέτυχε στη Φιλοσοφική Σχολή του
Πανεπιστημίου Ρεθύμνου Κρήτης.

Με χαρά μάθαμε την επιτυχία της Αη-
μοχωρίτισσας Άλκηστης Νούτση στο
Αρσάκειο Εκάλης Αθηνών, κόρη του
συγχωριανού μας Στέλιου Νούτση. Φαί-
νεται πως η παράδοση στα γράμματα
συνεχίζεται.

Θερμά συγχαρητήρια και καλή πρόο-
δο.

Αλέξανδρος Νικολάου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

- Το θέμα των υποτροφιών του κληροδοτ. Βασ. Χρήστου, λόγω της πολυπλοκότητός του, μετατίθεται για τον προϋπολογισμό του 1999. Σημειωτέον ότι θα επιλέγονται ένας ή δύο σπουδαστές εναλλάξ από ένδεκα χωριά της περιοχής μας. Θα γίνει σχετική κοινοποίηση στον τύπο.
- Οικονομική ενίσχυση χωριανών δεν προβλέπεται από το κληροδ. Β. Χρήστου.

Ταξίδι στην ιστορία της Ηπείρου

Ξεκινάμε από το παρόν τεύχος (σελίδα 25) μια ευρεία αναδρομή στην ιστο-
ρία της Ηπείρου, ένα ταξίδι μακρινό θα λέγαμε στο χρόνο και στο χώρο της, με
σκοπό να γνωρίσουμε καλύτερα αυτό το υπέροχο σε δόξα και ομορφιά κομμάτι
της Ελλάδας. Ζητάμε λοιπόν στην προσπάθειά μας αυτή τη βοήθειά σας. Ό,τι
γνωρίζετε, οποιαδήποτε μαρτυρία ή ό,τι φωτογραφικό υλικό διαθέτετε που να
είναι σχετικό με το θέμα μας, θα θέλαμε να μας το στείλετε, προκειμένου να
κάνουμε μια πιο άμεση και πιο πλούσια εργασία.

Ακόμη, αν κάποιος έχει την ευγενή καλοσύνη να προσφέρει βιβλία, θα τα
δεχτούμε με χαρά, καθότι στις προθέσεις του Συλλόγου είναι να συγκεντρώσει
ό,τι έχει γραφεί για την Ήπειρο και να εμπλουτίσουμε τη βιβλιοθήκη του με
βιβλία ευρύτερου ενδιαφέροντος, όπως λογοτεχνικά, επιστημονικά και γενικά
βιβλία που προάγουν το πνεύμα των ανθρώπων.

Χρύσα Χρονοπούλου - Πανταζή

ΓΑΜΟΙ

Στις 18 Ιουλίου έγινε στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου Ιωαννίνων ο γάμος του **Χάρη Παπασάββα** με τη δίδα **Χριστίνα Γκούτσιου** (κόρη της Χαρίκλειας Στεργίου), παρουσία πλήθους συγγενών, συγχωριανών και φίλων.

* * * * *

Στις 10 Οκτωβρίου ο **Γρηγόρης Υφαντής** (γιος της Ρηνούλας Γρ. Στεργίου) παντρεύτηκε στο New Jersey των Η.Π.Α. την εκλεκτή της καρδιάς του **Πατρισία Σιάνον**.

Ο γάμος έγινε σε ορθόδοξη εκκλησία, αφού η Πατρισία κατηχήθηκε και βαπτίστηκε ορθόδοξη χριστιανή με τονά την ίδια την πεθερά της, τη Ρηνούλα.

Στο νέα ζευγάρι ευχόμαστε ο Θεός να τα ευλογεί και να τους χαρίζει κάθε ευτυχία και χαρά.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στις 27 Μαΐου η **Νίκη Στεργίου - Δήμου** (κόρη του Ζαχαρία και της Αριστέας Στεργίου), έφερε στη ζωή το πρώτο της παιδάκι, ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

* * * * *

Στις 23 Σεπτεμβρίου ο **Νικόλαος Κων. Θεολόγου** (γιος της Ιφιγένειας Τσεπέλη) έγινε πατέρας ενός χαριτωμένου αγοριού, πρώτου παιδιού της οικογένειάς του.

Να τους ζήσουν τα νεογέννητα και να τα καμαρώσουν όπως ποθούν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στις 21 Μαΐου στα Γιάννενα σε ηλικία 96 ετών η **Ευθαλία Β. Γιώτη**. Η κηδεία της έγινε στο Ασημοχώρι.

* * * * *

Στις 30 Ιουλίου εγκατέλειψε τα εγκόσμια ο σεβαστός ιερέας του χωριού μας **Δημήτρης Τάτσης** σε ηλικία 95 ετών και κηδεύτηκε στην ασημοχωρίτικη γη, που τόσο πολύ αγάπησε και τίμησε.

Ο Θεός να τους αναπαύσει εν σκηναίς δικαίων.

ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΛΕΙΨΑΝΩΝ

Στις 18 Αυγούστου έγινε στο Ασημοχώρι ανακομιδή των λειψάνων του μακαριστού π. **Ευαγγέλου Ζήκου** και στις 20 Αυγούστου εψάλη επιμνημόσυνη δέηση στην εκκλησία του χωριού.

Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του αξέχαστου Παππούλη μας.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΠΑΠΑ - ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΑΤΣΗΣ

Ο **παπα - Δημήτρης** έφυγε. Ένας λάτρης του Ασημοχωρίου, ένας βράχος ακλόνητος για 95 ολόκληρα χρόνια, κύλησε. Αναχώρησε για την άλλη ζωή.

Τον γνώρισα το 1965. Από τότε είχαμε μεγάλη φιλία. Τον σεβόμουν και τον εκτιμούσα βαθύτατα. Πήγαινα τακτικά στο σπίτι του και με καλωσόριζε πάντα με το "καλώς το γαμπρό μας". Καθόμασταν ώρες και συζητούσαμε διάφορα θέματα. Χαιρόσουν να τον ακούς να διηγείται.

Φρόντιζε υποδειγματικά τις εκκλησίες του χωριού, ήταν ακούραστος σε όλα και εργαζόταν με ζήλο στα κτήματά του.

Η απουσία του θα είναι πολύ μεγάλη για το χωριό και για όλους μας. Το παρήγορο όμως είναι, ότι μένει πίσω του ένας άλλος βράχος, **ο γιος του, ο παπα - Διονύσης**.

Αιωνία η μνήμη σου παπα - Δημήτρη.

Παναγιώτης Πολίτης

ΜΝΗΜΗ ΑΡΕΤΗΣ ΠΑΝΤΑΖΗ

Στο Ασημοχώρι το καλοκαίρι του 1997 έφτασα στο χωριό την Κυριακή το απόγευμα. Όπως πάντα έρχονται παππούδες, γιαγιάδες, νέοι και νέες για να μας καλωσορίσουν.

Την άλλη μέρα το πρωί, κατάλαβα πως κάποιος λείπει. Είχε πάει 10 η ώρα και η θεία **Αρετή Πανταζή** δεν είχε εμφανιστεί. Η γυναίκα αυτή, που από το 1965, που την γνώρισα για πρώτη φορά, κάθε καλοκαίρι που πήγαινα στο χωριό, κάθε πρωί 9 με 10 ήταν στην κουζίνα: "καλημέρα καμάρια μου, πώς ξημερώσατε;" και τα χέρια της ήταν γεμάτα με ντομάτες, μαϊντανό, κολοκυθάκια κ.α. Ήταν ένα αστέρι που έλαμπε σ' όλο το χωριό, στους δρόμους, στα σοκάκια, στις ραχούλες και στα λαγκάδια του. Ήταν μια κολώνα του Ασημοχωρίου η θεία Αρετή Πανταζή, που έφυγε ανεπαίσθητα χωρίς να το καταλάβει κανείς. Όταν αρρώστησε ήμουν στο χωριό λόγω του θανάτου της πεθεράς μου. Την πρώτη μέρα που πήγα, την είδα. Την άλλη μέρα έμαθα πως ο γαμπρός της την πήγε στα Γιάννενα στο νοσοκομείο. Λίγο πριν φύγω για την Αμερική, την επισκέφτηκα εκεί. Μόλις με είδε, σηκώθηκε πάνω και μου είπε: "**καμάρι μου, να μην είμαι εγώ στο χωριό;**" της είπα: "Θεία, μη στενοχωριέσαι. Το καλοκαίρι θα έρθω και θα είσαι εκεί". Εκείνη γελούσε. Μετά από ένα μήνα, έμαθα ότι η θεία Αρετή πέθανε.

Δεν το πίστεψα. Όταν πήγα στο χωριό, πήγα στον τάφο της και της είπα: "**Θεία Αρετή, εγώ ήρθα. Εσύ δε με περιμένεις**". Και της άναψα το καντήλι.

Γυρνώντας από το νεκροταφείο, συνάντησα την κόρη της Βασιλική και τη συλλυπήθηκα για την μητέρα της. Αυτή δεν μπόρεσε να μου μιλήσει. Ένας κόμπος την έπνιξε στον λαιμό.

Θεία Αρετή, ας έφυγες. Τα βήματά σου θα ακούγονται πάντα στο χωριό. Η φωνή σου και τα γέλια σου θα αντηχούν σε όλες τις πόρτες και τα σοκάκια του χωριού.

Αγαπημένη μας θεία Αρετή, δεν περιμέναμε να φύγεις τόσο γρήγορα απ' αυτόν τον κόσμο. Μπορούσες ακόμα να μείνεις κοντά μας. Ο Κύριος όμως θέλησε να σε απαλλάξει από τούτη τη ζωή και να σε πάρει στην ουράνια κατοικία, δίπλα σε αγαπημένα σου πρόσωπα που σε περίμεναν με λαχτάρα.

Ας αναπαύσει ο Θεός την ψυχή σου κι ας χαρίζει υγεία στα παιδιά σου και σ' όλους εμάς, που δε θα σε ξαναδούμε ποτέ. Καλό ταξίδι αγαπημένη θεία Αρετή.

Παναγιώτης Πολίτης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 25

και άλλα μικρότερα ποτάμια. Κλιματολογικά οι περιοχές που είναι στα πεδινά και τα παράλια έχουν ήπιο κλίμα σε αντίθεση με τα ορεινά που το κρύο είναι τσουχτερό.

Το παρελθόν

Οι πρώτοι κάτοικοι

Η περιοχή της Ηπείρου κατοικείται από το τέλος της Μέσης Παλαιολιθικής περιόδου, περίπου 40.000 χρόνια π.Χ. Αυτό βεβαιώνουν οι ανασκαφές. Ο τύπος του ανθρώπου της εποχής είναι ο νεαντερτάλειος. Συνεχίζεται να κατοικείται καθόλη τη διάρκεια της Νεότερης Παλαιολιθικής εποχής, περίπου 33.000-8.000 χρόνια προ π.Χ. Ο άνθρωπος που την κατοικεί είναι ο "Homo Erectus", ο όρθιος άνθρωπος. Κατά την Νεολιθική περίοδο, 7.000-2.800 π.Χ. κατοικείται από τον έμφρονα άνθρωπο τον "Homo Sapiens". Αν ήταν Έλληνες οι κάτοικοι αυτοί δεν το γνωρίζουμε ούτε σε πια άλλη εθνότητα ανήκαν. Το βέβαιο είναι πως ήταν άνθρωποι που αγάπησαν τον τόπο και τον πλούτισαν με τη δημιουργική τους παρουσία.

Από το 2.800 και μέχρι το 2.000 η αρχαιολογική σκαπάνη έδειξε πως στην περιοχή κατοικούσαν προελληνικά φύλα που συγγένευαν με τους κατοίκους της κεντρικής Ελλάδας, όπως συμπεραίνεται από τα κοινά σημεία τοπωνυμίων και εθνικών ονομάτων.

Συνεχίζεται

ΚΑΛΕΣΜΑ

Μαθητές του Γυμνασίου και του Λυκείου μπορούν να μας στέλνουν εκθέσεις με θέμα το χωριό ή άλλα ενδιαφέροντα θέματα. Οι καλύτερες θα δημοσιεύονται στο περιοδικό και στο τέλος του κάθε χρόνου θα απονέμονται δώρα.

Συνάντηση παλιών φίλων

Γυμνασιόπαιδα της Κόνιτσας της δεκαετίας 55-65 ξανασυναντώνται φέτος στην ταβέρνα "ΤΕΛΗΣ" στην Πεντέλη το βράδυ της 27ης Νοεμβρίου, για να τα πούνε και να θυμηθούν τα παλιά. Η όμορφη αυτή πρωτοβουλία ανήκει στο χωριανό μας γιατρό Κώστα Βασ. Νούτση και στον Πυρσογιαννίτη φοροτεχνικό Μιχ. Μαρτσέκη.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 27

και η νοσταλγία τους τρώει το νου και την καρδιά κι αφ' ετέρου, με τη συχνή επικοινωνία, αγαπούνε περισσότερο τον τόπο τους, ενδιαφέρονται για την σημερινή βελτίωσή του, αλλά εξίσου ενδιαφέρονται και για το παρελθόν του, την ιστορία του, τον πολιτισμό του.

Ιδιαίτερα σήμερα και μάλιστα μετά την "συνένωση" - διάλυσι των κοινοτήτων - επιβάλλεται από κοινού αντιμετώπισι όλων των προβλημάτων των ήδη υφισταμένων κι όσων θα εμφανιστούν μετά τη συνένωση.

Απανταχού Ασημοχωρίτες, παραμερίστε όσο μπορείτε και διώξτε από ανάμεσά σας τον διχασμό, κλείστε τις παλιές πληγές. Γνώμονα να έχετε την αγάπη μεταξύ σας και την πρόοδο του χωριού σας. Ενωθείτε. Το σύνθημά σας να είναι "Η ισχύς εν τη ενώσει".

Τελειώνοντας, εύχομαι καλή επιτυχία και το ένα τεύχος να είναι καλύτερο από το άλλο, μα πάνω από όλα η δράσις, η αγάπη και το ενδιαφέρον να γενικευτούν και να μεγαλώσουν σε όλους τους Ασημοχωρίτες, ώστε το χωριό σας, το όμορφο Ασημοχώρι, να ξαναγίνει ένα από τα καλύτερα χωριά, όχι μόνον της επαρχίας Κονίτσης και του Νομού Ιωαννίνων, αλλά της Ελλάδος! Μπορείτε αν το θελήσετε. Έχετε όλες τις προϋποθέσεις σε έμπυχο υλικό, σε φυσικό περιβάλλον, σε ιστορία, σε πολιτισμό. Και πάλι συγχαρητήρια και καλή επιτυχία!

Ιωάννης Γ. Παπαϊωάννου

Κόνιτσα 9 Ιουνίου 1998

"ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΑ"

Ενδιαφέρον περιοδικό

Ο Σύλλογος Ασημοχωρίου Κονίτσης "Η Πρόοδος" που έχει έδρα την Αθήνα, κυκλοφόρησε πριν από λίγες ημέρες το πρώτο τεύχος, με τίτλο "Τα Ασημοχωρίτικα".

Ένα περιοδικό με πλούσια ύλη, που καταπιάνεται με τα προβλήματα του χωριού και της νεολαίας φτιαγμένο από ένα εξαίρετο επιτελείο, από τους: Δημήτρη Γεωργάκη, Βασίλη Γιαννούλη, Στέφανο Πανταζή, Αναστασία Γιαννούλη κ.α.

Στις δύσκολες μέρες που περνάμε, που τίποτε δεν απόμεινε όρθιο από το καθημερινό γκρέμισμα της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, το Δ.Σ. του Συλλόγου κατόρθωσε να κρατήσει τους νέους κοντά στις ρίζες τους. Μακάρι στην εποχή μας να είχαμε κι άλλους τέτοιους φιλότιμους συμπατριώτες, που να έχουν την ίδια αγάπη για τον τόπο τους. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια τέτοιες προσπάθειες, γιατί οι καιροί είναι δύσκολοι.

"ΚΟΝΙΤΣΑ"

Νέο περιοδικό

Με τίτλο "Τα Ασημοχωρίτικα" κυκλοφόρησε ένα νέο περιοδικό από το Σύλλογο Ασημοχωριτών στην Αθήνα. Το 1ο τεύχος, Άνοιξη 1998, σε μεγάλο σχήμα και 24 σελίδες σε χαρτί πολυτελείας και πολλές έγχρωμες φωτογραφίες έχει στόχο την ενημέρωση επικοινωνία και αναψυχή των χωριανών.

Είναι μια πολύ καλή προσπάθεια και συγχαίρουμε τον Σύλλογο και τους πρωτεργάτες. Τους ευχόμαστε όρεξη και αντοχή για το στέριωμα και τη μακροβιότητα του περιοδικού. Μακάρι να μπορούσαν όλοι οι Σύλλογοι και οι Αδελφότητες να εκδίδουν παρόμοια έντυπα!

ΕΚΔΡΟΜΗ

Στις 13 Δεκεμβρίου, ημέρα Κυριακή, θα πραγματοποιηθεί εκδρομή στον Άγιο Ιωάννη το Ρώσσο στην Εύβοια. Αναχώρηση θα γίνει από το ξενοδοχείο Ομόνοια, ώρα 8,30. Τιμή 2.000 δραχ. κατ' άτομο. Παιδιά κάτω των 18 ετών, δωρεάν. Δηλώσεις συμμετοχής τηλ. 89.57.143.

ΧΟΡΟΣ

Αποφασίσθηκε να πραγματοποιηθεί ο ετήσιος χορός μας του 1999. Θα γίνει σχετική ενημέρωση.

ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ '99

Στις 10 Ιανουαρίου ημέρα Κυριακή και ώρα 10,30 π.μ. στο ξενοδοχείο STANLEY θα κοπεί η πίτα του Συλλόγου μας. Να μην ξεχάσουμε και τις Ασημοχωρίτικες πίτες μας...

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΕΙΣ

Προσεχώς θα γίνουν αναπαραστάσεις από τη ζωή του χωριού και φωτογραφήσεις με παραδοσιακές ενδυμασίες. Θα προηγηθεί σχετική ενημέρωση.

ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ, ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

1938. Γλέντι στην Αγ. Παρασκευή για τον ερχομό χωριανών από την Αμερική. Από τα παιδιά του χωριού που είναι σε πρώτο πλάνο διακρίνονται οι Πέτρος Τάτσης, Δημήτρης Στεργίου, Αριστομ. Γεωργάκης, Μιχ. Στεργίου, Γιώργος Τάτσης, Τιμόθεος Χρήστου, Κωνστ. Γεωργάκης, Χρήστος Χρήστου, Δημητρούλα Γεωργάκη, Μάνθος Νάσιου κ.α.

Φωτό Πέτρου Τάτση

Γραφεία: Βουλγαροκτόνου 40, Αθήνα 114 72